

HALKIN SESİ

6 OCAK 1976
250 Kuruş

38

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

1976 yılında

Bagımsızlık bayraklarını
daha da yükseltelim

DEVRİMCİLER KOSİGİN'İ PROTESTO ETTİ

Sosyal-emperyalizmin temsilcisi Kosigin'e karşı ilk tepkiyi, Cuma günü İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencileri gösterdiler.

İTÜ öğrencilerinin düzenledikleri forum, Maçka binasının anfisinde yapıldı. Forumda söz alan konuşmacılar, Sovyet sosyal - emperyalizmini teşhir ettiler ve Kosigin'in Türkiye'ye gelişinin amacını açıkladılar. Konuşmacılar, dünya halklarının baş düşmanı iki süper devlet arasındaki rekabetin yeni bir dünya savaşı tehlikesini artırdığını belirttiler.

Daha sonra, sosyal - emperyalistleri övmek için kürsüye çıkan bir revizyonist, bütün salon tarafından protesto edildi. Bir diğer revizyonist, yurtseverlerin protestosu sonucu kürsüden inmek zorunda kaldı. Devrimci Gençlik Birliği adına söz alan konuşmacı ise şunları söyledi:

«Kosigin Türkiye'ye, yurdumuzu talan etmek için gelmiştir. Bugünkü Rusya Lenin ve Stalin'in devrimci Rusyası değildir. Revizyonist hainler, Stalin'in ölümünden sonra Rusya'yı sosyal-emperyalist bir ülke haline getirmişlerdir. Bugün dünya halklarının ve Türkiye halklarının baş düşmanı iki süper devlettir. Bugün iki süper devlet arasındaki rekabet kaçınılmaz olarak yeni bir dünya savaşı na yol açacaktır.

Savaş tehlikesi, sosyal emperyalizme karşı mücadelenin önemini arttırmaktadır.»

İTÜ, daima anti-emperyalist ve yurtsever mücadelenin öncülerinden olmuş bir üniversitedir. Amerikan 6. Filosuna karşı 1968 yılında gerçekleştirilen anti-emperyalist mücadelede İTÜ öğrencileri önemli rol oynamışlar ve 1960'dan sonraki bağımsızlık mücadelesinin ilk şehidini vermişlerdir. İTÜ öğrencileri, bugün de Vedat Demircioğlu'nun yolundan ilerleyerek, iki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesi bayraklarını yükseltiyorlar.



MUSTAFA KEMAL

Milli Kurtuluş Savaşımızın Önderi,

LENİN

Dünya proletaryasının önderi ve milli kurtuluş savaşlarının yılmaz destekçisi,

DEMİREL

Vatan satıcılarının temsilcisi.

KOSİGİN

Lenin'in ve Stalin'in Sovyetlerini yıkan sosyal-emperyalistlerin temsilcisi.

İSTANBUL

Cumartesi günü, İstanbul'da Rus konsoloslugu önünde toplanan 500 yurtsever «Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Türkiye», «Kosigin defol» şiarlarını haykırdı. Devrimci bir genç, Sovyet sosyal - emperyalizmini protesto eden bir konuşma yaptı. Bu arada konsolosluğun kapısına, üzerinde «Kahrolsun Kosigin ve Brejnev'in emperyalist Rusyası, Yaşasın Lenin ve Stalin'in Sovyetleri» yazılı bir pankart asıldı ve bağımsızlık andı içildi.

Yurtseverler, daha sonra çeşitli anti - emperyalist sloganları haykırarak Galatasaray Meydanına doğru yürüyüşe geçtiler. Galatasaray meydanında Kosigin'in bir

kuklası ve üzerinde «Kahrolsun sosyal - emperyalizm» yazılı siyah bir bayrak yakıldı. Burada bir devrimci, konuşma yaparak, Kosigin'in Türkiye'ye gelişini protesto etti ve Türkiye halkının iki süper devlete karşı sonuna kadar mücadele edeceğini belirtti. Bağımsızlık ve devrim mücadelesinin şehitleri için yapılan saygı duruşuyla, protesto sona erdi.

ANKARA

Ankara'da, Kosigin'in gelişine ilgili olarak iki süper devlete karşı afişler yapıştırıldı. Fakülte duvarlarına «Kamil Kosigin, defol» diye yazıldı. Ankaralı devrimciler, bir bildiri yayınlamaya Kosigin'in gelişini protesto ettiler. Bildiride şöyle deniyordu:

«Sovyet sosyal - emperyalistleri, Varşova Paktı üyesi ülkeleri sömürmekte ve tahakküm altında tutmakta, «COMECON» teşkilatı vasıtasıyla dost görüldüğü tüm ülkeleri sömürmektedir.

«Bugün ülkemize gelen sosyal - emperyalizmin temsilcilerinden revizyonist hain Kosigin, hain MC iktidarından yeni tavizler koparıp Türkiye'deki nüfuzlarını arttırmak ve yeni yeni tezgahlar hazırlamak peşindedir.

«Hayır bay Kosigin,

«Size ve ABD emperyalistlerine ülkemizde en ufak bir yer bile bırakmayacağız. Bütün emperyalistlerle siz ülkemizden defolup gidene kadar, işbirlikçi iktidarlar yok olana kadar mücadele edeceğiz.»

YENİ ÇAR

Sovyetler Birliği Başbakanı Kosigin'in ülkemize gelmesinden sonra yayınlanan Ortak Bildiri'de şöyle deniyor: «Taraflar, Atatürk ve V.I.Lenin tarafından kurulmuş olan geleneğe uygun olarak Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki verimli işbirliğinin gittikçe geliştiğini memnuniyetle müşahade etmişlerdir.» Bu, yalandır. Lenin ve Mustafa Kemal döneminde, emperyalizme karşı savaşın ateşi içinde kurulmuş olan Türk-Sovyet dostluğu ile, bugün Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ülkemize çeşitli yollardan sızma ve onu ele geçirme çabaları arasında hiç bir bağ yoktur. Tam tersine, büyük bir zıtlık vardır. Dünya proletaryasının büyük önderi Lenin ile yeni-Nazi Brejnev arasındaki zıtlık ne kadar derinse, o zamanki Sovyetler Birliği'nin ülkemize uzattığı dostluk eliyle, bugünkü sosyal-emperyalistlerin sırtımıza geçirdikleri pençeler arasındaki zıtlık da o kadar derindir.

«MEMLEKETİNİZİN EFENDİSİ KENDİNİZ OLUNUZ»

Eski çarların Türkiye'yi ele geçirmek isteyen emperyalist Rusyası 1917 Büyük Ekim Devrimi ile yıkıldı ve yerine, Türkiye halkına dost Sovyet hükümeti kuruldu. Rusya proletaryası, bu şanlı devrimiyle dünyada yeni bir çağ başlattı. Büyük Ekim Devrimi, bütün dünya halklarına olduğu gibi Türkiye halkına da, emperyalizme ve feodal sultanlığa karşı mücadelesinde yeni bir azim ve cesaret verdi. Mustafa Kemal, 14 Ağustos 1920'de yaptığı konuşmada, Rusya proletaryasını şöyle selamlıyordu:

«Arkadaşlar... Rusya'da patlayan inkılap, insanlarının büyük çoğunluğunu meydana getiren fakir halk içinde, bilhassa bu halkın en çok eziyet ve sıkıntı ve ızdıraba maruz kalmış olan amele sınıfı içinde, eskiden mevcut olan gerçek sosyalistlik isteğini ve gayesini ilan etti... Ve bütün insanlığın, emperyalist ve kapitalist idarelerin tahakküm ve zorba zulmünden kurtarılmasını bir hedef olarak kabul etti.»

Borç ve yatırım dilenen bir ses değil, Bolşevik Rusyasının devrimci mücadelesini öven bir ses... İşte bugünün işbirlikçi büyük burjuvazisinin değil, o zamanın Milli Kurtuluş Savaşı önderlerinin Sovyetler Birliği'ne seslenişiydi.

Gerçekten de Bolşevikler, esir sınıfların, milletlerin ve bütün insanlığın kurtuluşu için bütün varlıklarıyla çalışıyorlardı. Sovyet hükümetinin doğu milletlerine hitaben yayınladığı Mayıs 1920 tarihli bildiride, şöyle deniyordu:

«Doğu'nun müslümanları! Türkler, Araplar, İranlılar, Hintliler! Ülkeleri, malları, hayatları bölüşülüp yok edilmek üzere bulunan kimseler! Devrilen Çarlık tarafından düzenlenmiş olan, İstanbul'un zorla işgaline dair anlaşma, yırtılıp yokedilmiştir. Rus Cumhuriyeti Halk Sovyetleri, ülkenizin zorla işgalini red ve ilan eder ki, İstanbul, müslümanların elinde kalacaktır. Türkiye'nin paylaşılmasına ve Türk arazisinden bir Ermenistan kurulmasına dair anlaşma da yırtılmıştır. Yağmacıları, ülkelerinizi boyunduruk altına alan zalimleri kovunuz. Artık susulacak devir geçti. Memleketinizin efendisi kendiniz olunuz. Arkadaşlar, kardeşler, dünyanın esir milletlerinin kurtuluşunu bayraklara yazalım.» (M. Goloğlu, «Cumhuriyete Doğru», s. 251-252)

Kapıların kendi kredilerine, kendi yatırımlarına, kendi üs ve askerlerine ardına kadar açılmasını talep eden bir ses değil, ezilen milletleri kendi kurtuluşları için ayaklanmaya çağıran bir

AKILLI VATAN SATICISI

Tercüman 30 ARALIK 1975 SALI



ÖLÇÜ

Antikomünist olmak başka, Sovyet dostu olmak başka... Kosigin'in gelişine bu nokta, daha da aydınlandı... Fakat bizim solculara bakın; hem komünistlik taşlarlar hem Sovyet dostu olamazlar... Bilum; aptal dost - akıllı düşman meselesi...

LAR ve YENİ VAHDETTİNLER

ses... «Sınırlı egemenlik» ve «uluslararası işbölümü» vaazları veren bir ses değil, «memleketinizin efendisi kendiniz olunuz» diyen bir ses... İşte bugünün Sovyet tekelci bürokrat burjuvazisinin değil, o zamanın Lenin ve Stalin'in önderliğindeki Sovyet proletaryasının halkımıza sesleniş de buydu.

YAĞMACI YENİ ÇARLAR

Lenin ve Stalin'in kurduğu proletarya diktatörlüğünü yıkarak yerine sosyal-faşist bir diktatörlük kuran Brejnev revizyonistleri ne yapıyorlar? Onların ülkemize karşı sürdürdüğü siyaset, Lenin ve Stalin'in siyasetine taban tabana zıttır.

Lenin'in sosyalist Sovyetler Birliği, ülkemizi emperyalizme karşı her bakımdan ve karşılıksız olarak desteklemiştir. O zaman kendisi İç Savaşın ateşi içinde ve büyük güçlüklerle karşı karşıya bulunan Sovyetler Birliği, dışından tırnağından artırdığı para, silah ve cephaneleri halkımızın Kurtuluş Savaşına yardım olarak yollamıştı.

Bugünkü yeni çarlar ise, bütün dünyaya olduğu gibi ülkemize de «devlet kredileri» şeklinde sermaye ihraç ediyorlar. Bu «kredi»lerin bugün için birinci amacı, ülkemize siyasi bakımdan sızmak, Türkiye'nin büyük burjuvazisini Sovyetlerin kucagina çekmektir. Bu yüzden, tıpkı ABD emperyalistlerinin İkinci Dünya Savaşından sonra ülkemize Marşal Yardımıyla sızarken yaptıkları gibi, Sovyet sosyal-emperyalistleri de borç faizlerini şimdilik düşük tutuyorlar. Onlar, ülkemizi kendi hakimiyetleri altına alabildikleri takdirde, şimdi yüzde 2.5 olan bu faizi, bütün Doğu Avrupa'ya uyguladıkları yüzde 7.5 oranına çıkarmayı planlıyorlar.

İkinci olarak, Sovyetler bu kredilerle kurulan tesisleri denetim altına alıyor, bu tesislerin ürünlerinin sadece kendilerine satılmasını sağlıyorlar. Pratikte bu, Sovyet ekonomisinin belli bir dalının ya da bazı işletmelerinin, ücretlerin daha düşük, dolayısıyla üretim maliyetinin daha ucuz olduğu geri ülkelerde kurulmasından başka bir şey değildir. Hindistan'ın demir-çelik ve tekstil, Macaristan'ın alüminyum, Doğu Almanya'nın optik ve kimya sanayisi, Bulgaristan'ın makina ve konserve fabrikaları hep bu şekilde, aslında buldukları ülkeye değil, Sovyet sosyal-emperyalistlerine hizmet etmektedir. Ülkemizdeki İskenderun Demir-Çelik ya da Seydişehir Alüminyum tesisleri için Kremlin'deki efendilerin planladıkları «kader» de budur.

Üçüncü olarak, Sovyetler Birliği, bu sermaye ihracını, mal ihracını genişletmenin ve dış ticarete de muazzam kârlar sağlamanın aracı olarak kullanmaktadır. Sovyet kredileri, kurulacak tesislerin bütün malına, donatım ve önemli inşaat malzemesinin Sovyetler Birliği'nden ithal edilmesi, öte yandan borcun ödenmesi için borçlu ülkede kurulan tesislerin ürünleriyle gene o ülkenin önemli hammaddelerinin büyük kısmının uzun bir dönem boyunca sadece Sovyetler Birliği'ne satılması şartına bağlanmaktadır. Yapılan kredi anlaşmalarıyla, Sovyetler Birliği'nin sattığı malların fiyatları dünya piyasasının yüzde 20 kadar üzerinde, aldığı malların fiyatları ise dünya piyasasının yüzde 20 kadar altında tutulmaktadır. Sadece beş Doğu Avrupa ülkesinin Sovyetler Birliği ile olan ticaretlerinde 1955-1973 döneminde sırf bu yüzden uğradıkları kayıp, 19 milyar doların üzerindedir. Bu dönemde Sovyetler Birliği, bu beş ülkeye yaptığı 35 milyar dolarlık sanayi ürünleri satışında, sadece yüksek

fiyat uygulaması sayesinde 8.4 milyar dolarlık ek kâr sağlamıştır. Bugünkü Sovyetler Birliği'nin Türkiye ekonomisine yaptığı sözümona «yardım»ın içyüzünü görebilmek için, İskenderun Demir-Çelik tesislerinin maliyetinin 6.5 milyar lira olarak hesaplandığını, oysa şu ana kadarki maliyetin 9.5 milyar lirayı bulduğunu, bunun 4.5 milyar lirasının Sovyetler Birliği'nden yapılan ithalatın bedeli olduğunu hatırlamak gerekir.

Lenin'in Sovyetleri, Türkiye'ye hiç bir özel şarta bağlanmayan ve faizsiz yardımlar yaparak, milli ekonomimizin gerçekten bağımsız bir şekilde gelişmesini destekliyorlardı.

Bugünkü yeni çarlar, İskenderun'da, Seydişehir'de, Aliğa'da sağladıkları sömürü olanaklarıyla yetinmiyorlar. Onlar, bütün Doğu Avrupa'ya uyguladıkları «enerji tekeli» siyasetini Türkiye'ye de yaymaya çalışıyorlar. Bulgar revizyonistleri aracılığıyla Türkiye'ye enerji satıyorlar. Aslında Bulgaristan'dan aldığımız enerji Sovyet enerjisidir, çünkü Romanya dışındaki bütün Doğu Avrupa ülkeleri gibi Bulgaristan da enerji kaynaklarının yüzde 90'ı bakımından sosyal-emperyalizme bağımlı durumdadır. Sosyal-emperyalistler Doğu Avrupa ekonomilerinin hayati önemdeki bir ihtiyacı üzerindeki bu hakimiyetlerini, bu ülkelere siyasi baskı yapmak, fiyatları diledikleri gibi artırmak, kendi üretim yetersizliklerini bu ülkelerin sırtına yıkmak için kullanıyorlar. Bu soyguncular, şimdi de ülkemizden petrol arama imtiyazları talep ediyorlar. Amerikan emperyalistlerinin de İkinci Dünya Savaşı sonrasında ülkemizden ilk kopardıkları imtiyazlardan biri bu olmuştur. ABD emperyalistleri bu imtiyazı, bütün petrol yataklarımızı tekellerine almak, buldukları kaynakları ileride kullanmak üzere gizlemek, milli petrol üretimimizin gelişmesini baltalamak için kullandılar. Aynı taktikleri Sovyetler, 1950'lerin sonlarına doğru Çin ve Arnavutluk Halk Cumhuriyetleri üzerinde denemişler, bu ülkelerin bağımsız sanayileşmesini önlemek için, sonradan en zengin petrol yataklarının keşfedildiği alanlar hakkında «burada petrol yoktur» fetvasını vermişlerdi. Türkiye'nin petrol arama çalışmalarına «yardımcı» olmayı istemelerinin ardındaki gerçek de budur.

YENİ ÇARLARIN BOĞAZLAR ÜZERİNDEKİ HAYALLERİ

Lenin'in Sovyetleri, Türkiye'nin devlet egemenliğine her zaman saygı gösteriyor ve Türkiye'nin Boğazlar üzerindeki hakimiyetinin sağlanması için çalışıyordu. Lenin'in Sovyetleri, Boğazlardan savaş gemilerinin geçişini Türkiye'nin iznine bağlayan Montrö Anlaşmasını sonuna kadar destekledi. O zamanın Sovyetler Birliği, kendi topraklarını ve kendi kıyılarını savunmakla yetiniyor, dünyanın hiç bir yerinde menfaat ve hakimiyet peşinde koşmuyordu. Bu yüzden de açık-deniz savaş filosu yoktu; tam tersine, Amerikan ve İngiliz emperyalist donanmalarının Karadeniz'e saldırısı tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Bugünün emperyalist Sovyetler Birliği ise, dünyanın bütün denizlerinde kuvvet siyaseti güden saldırgan donanmasıyla, deniz hakimiyeti peşinde koşmaktadır. Bütün boğaz ve suyollarından olduğu gibi İstanbul ve Çanakkale Boğazlarından da savaş gemileri için serbest geçiş hakkı talep etmesinin, Montrö Anlaşmasının değiştirilmesini istemesinin nedeni budur.

Lenin ve Stalin'in Sovyetleri, «büyük devlet-siyasetini, emperyalistlerle anlaşarak çeşitli ülkelere nüfuz alanları elde etmeye çalışmayı, baş-

ka ülkelere askeri ve siyasi baskı yapmayı ve onların içişlerine karışmayı nefretle lanetliyorlardı. İkinci Dünya Savaşı öncesinde sosyalist Sovyetler Birliği, Nazi saldırganlarına karşı Türkiye ile ortak bir cephe kurulması için çalışmıştı.

Bugünkü revizyonist Sovyet yöneticileri ise, bizzat kendileri Hitler'in rolünü oynayarak bütün dünyaya ve ülkemize saldırmaya hazırlanıyorlar. Sovyet yöneticileri, bu planlarını sahte «yumuşama» safsatalarının sis perdesi ardında gizlemeye çalışıyorlar. Bugün dünyada en büyük bir hızla silahlanan kendileri olduğu halde, başka ülkelerin savunma hazırlıklarını baltalamak için sahte «silahsızlanma» yaygaraları koparıyorlar. Sovyet sosyal-emperyalistleri, Türkiye'ye siyasi ve askeri baskı uygulayarak, bu konudaki bütün yalan ve sahtekârlıklarını Türk-Sovyet Ortak Bildirisi'ne de koydurtmuşlardır. Bu, onların saldırgan ve hegemonyacı siyasetlerinin bir kanıtı olduğu kadar, Demirel'in temsil ettiği işbirlikçi büyük burjuvazinin ülkemize ve halkımıza yeni bir ihanetidir de.

DÜN AMERİKAN, BUGÜN RUS REKLAMI

Bütün bunlar, bugün Sovyetler Birliği'nde iktidarda olan revizyonist yöneticilerin, Lenin ve Stalin'in değil eski Rus çarlarının sadık takipçileri olduklarını gözler önüne sermektedir. Tıpkı eski çarlar gibi Brejnev revizyonistleri de, ABD emperyalistleriyle giriştikleri şiddetli hegemonya mücadelesinde, ülkeleri ele geçirmek için her yola başvuruyorlar. Eski çarlar gibi onlar da, Türkiye üzerinden Akdeniz'e ve Orta Doğu'ya inmek istiyorlar. Bu hayallerini gerçekleştirebilmek için, hem ekonomimizin kilit noktalarını denetimleri altına almaya ve yoksul halkımızı daha fazla sömürmeye, hem de ülkemizi siyasi ve askeri bakımdan pençeleri altına almaya çalışıyorlar. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bu uğurda başvurdukları yöntemler, İkinci Dünya Savaşı öncesinde Hitler faşistlerinin, ya da 1950'lerde Amerikan emperyalistlerinin yurdumuza uyguladıkları baskı ve sömürünün aynısıdır. Bugün büyük burjuvazinin ve revizyonistlerin yurdumuzda estirmeye çalıştıkları «Sovyet hayranlığı» havasının da, 1935-1945'lerin Alman taraftarlığından ya da 1950'lerin Amerikan hayranlığından hiç bir farkı yoktur.

Türkiye'nin proleter devrimcileri, Lenin ve Stalin'in Sovyetler Birliği ile Türkiye arasındaki dostluğun gelişmesi için hiç bir çabayı esirgemişler, bu uğurda burjuvazinin her türlü zorbalığına göğüs germişlerdi. Onlar, Türkiye ve Sovyet halklarının ittifakı bayrağını hiç bir zaman yere düşürmemişlerdi. Bugün ise Mustafa Suphilerin, Şefik Hüsnülerin bayrağını yükseklerde tutan proleter devrimciler, yurtseverlerle omuz omuza, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin gerçek yüzünü açıklıyor, Brejnevci yeni-Nazilerin sahte «dostluk» maskesinin ardında yatan karanlık emelleri sarsılmaz bir azimle halkımıza anlatıyorlar. İki süper devlete ülkemizin kapılarını açan hakim sınıfların milli ihanet siyasetine karşı uzlaşmaz bir mücadele sürdürüyorlar. Proleter devrimciler, Lenin ve Stalin'in Doğu halklarına söyledikleri şu sözleri, bütün Türkiye halkına yaymaktan hiç bir zaman geri durmuyorlar ve durmayacaklardır:

«Yağmacıları, ülkemizi boyunduruk altına alan zalimleri kovalım... Dünyanın esir milletlerinin kurtuluşunu bayraklara yazalım.»

Türkiye Birlik Partisi 5. Büyük Kongresi yapıldı

Timisi «İki Süper Devlete karşı mücadeleye eden halkımızla omuz omuzayız»

Türkiye Birlik Partisi'nin 5. Büyük Kongresi, 27-28 Aralık günlerinde Ankara'da başarıyla yapıldı. Parti programına «Türkiye'nin bloksuz bir siyaset izlemesi gerektiğinin» konulması, TBP'nin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yeni bir adım oldu.

TBP kongresinde konuşan yurtseverler halkımızın Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal - emperyalizmine karşı mücadele talebini ve bloksuz bir Türkiye özlemini dile getirdiler. Kongre salonunun duvarları, «Bağımsız Bloksuz Türkiye», «İş, Toprak, Hürriyet, Faşizme Niha yet», «Köylüye Toprak, Her kese İş», «Düşünce ve İnanca Zincir Vurulamaz» yazılı pankartlarla doluydu. Salonu dolduran yurtseverler sık sık «Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Türkiye» sloganını atıyorlardı. Kongrenin açılış konuşmasını yapan TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi şunları söyledi:

«...Türkiye bugün geri bırakılmış yoksul bir ülkedir. Ekonomisi ile, maliyesi ile, siyasal ve kültürel yapısı ile, emperyalizme bağımlı hale getirilmiş, günden güne geriye gitmekte, gelişmiş ülkelerle arasındaki mesafe her geçen gün artmaktadır...

«Şuna inanırım ki, şimdiye kadar bağımsızlığın tutkun olan halkımız, bugün ABD emperyalizmine karşı mücadele ederken, Sovyet sosyal - emperyalizmine de boyun eğmeyecektir. Çünkü dünyanın ve ülkemizin geleceği bakımından TBP, üçüncü dünyanın mazlum ülkeleriyle birlikte olmak zorundadır.»

— Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı MUSTAFA TİMİSİ



«Özgür, bağımsız, kalkınmış, toplumsal bir Türkiye'nin yaratılmasında, işçiler, köylüler, yurtsever aydınlar, her gelirli yurttaş kesiminin ortak bir cephe içinde siyasi birliğini kurması gerekmektedir.»

Açılış konuşmasından sonra söz alan delegelerden İstanbul Kartal İlçe Teşkilatı Başkanı Ali Özkan şunları belirtti:

«Bugün dünya, devletlerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş, halkların devrim mücadelesi verdiği bir dünya-

dır. Emperyalistler bütün dünyada teşhir olmakta ve gerilemektedirler. Ancak, iki büyük emperyalist devlet bütün dünya halklarının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini tehdit ediyorlar. Onlar dünyayı kendi aralarında paylaşmak istiyorlar. Aralarındaki menfaat çatışması hızla gelişmektedir. Bu da üçüncü bir dünya savaşının yaklaşmakta oluşunun işaretleridir.

«Türkiyemiz iki süper devletin şiddetli rekabeti altındadır... Türkiye'de Amerikan

emperyalizmine karşı verilen mücadeleyi Rusya'nın uzaklan izleyeceğini sanmak hayalciliktir. Hem de çok tehlikeli bir hayalcilik. Ambargo sebebiyle ABD ile MC'nin arası açılır açılmaz, Rusya apar topar kredi, sanayi ve kültürel anlaşma teklifleriyle bitiverdi.

«Mücadele edenler her zorlukla karşılaşılır. Buna hazır olmalıyız. Faşizm, gerici-lik, ümmetçilik karşısında mücadele etmek, nakış işlemeye benzemez. Bu inişli çıkışlı meşakkatli bir yoldur ve çok fedakarlık istemektedir. Bugün baskılar artmasın diye mücadele etmemeyi, meydanları, okulları faşistlere bırakmayı teklif edenler, faşizme boyun eğmeyi savunuyorlar.»

Daha sonra Gençlik Kolları adına söz alan delege Mehmet Atmaca ise şunları söyledi:

«Yurdumuzun bağımsızlığı için Amerikan emperyalizmi ne olduğu kadar Sovyet sosyal - emperyalizmine karşı da mücadele edelim. Dünya ülkelerinin iki süper devlete karşı birleşmesi için çalışalım Bloksuzluk politikasını sonuna kadar savunalım. Kıbrıs'ın yabancı askerlerden arındırılıp Kıbrıs halkının kendi kaderini tayin etmesi

için çaba sarfedelim. Kıbrıs konusunda Birleşmiş Milletler Kararının uygulanması için çalışalım. Başta ABD ve Sovyetler Birliği'nin Kıbrıs'dan ellerini çekmesini isteyelim.»

Daha sonra tekrar kürsüye gelen TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi şu noktalara değindi:

«Şuna inanırım ki, şimdiye kadar bağımsızlığın tutkun olan halkımız, bugün ABD emperyalizmine karşı mücadele ederken, Sovyet sosyal - emperyalizmine de boyun eğmeyecektir. Çünkü dünyanın ve ülkemizin geleceği bakımından TBP, üçüncü dünyanın mazlum ülkeleriyle birlikte olmak zorundadır.

«Detant ve yumuşama emperyalizmin bir oyunudur. Halkımızı avutmak için orta ya atılan yeni sosyal reçeteler de özünde emperyalisttir.

«Kıbrıs meselesinde üçüncü dünya ülkelerinin kararı esastır. İki süper devlet hem durmadan silahlanıp silah satıyor, hem de silahsızlanmadan bahsediyor. Silahsızlanma konferansları açıyor, hem de bizi savaşa sokuyor.

«Yurdumuzda ne tür faşizm uygulanırsa uygulansın, Türk gençliği, Anadolu insanı onlara gereken dersi verecektir. Sermaye ile uzlaşan partiler de halkımızdan gereken dersi alacaktır. İşçimiz, köylümüz, gençliğimiz güne göre çok değişmiştir. Devrim yolunda mücadele eden gençliğe her yerde el uzatalım, sahip çıkalım. Onlar gececi yaşında göğsünü kurşunlara açıyor, canını veriyor, kanını akıtıyor. Onları saygıyla analım.»

Kongrenin sonunda seçimler yapıldı, Mustafa Timisi tekrar Genel Başkanlığa seçildikten sonra yine söz aldı ve şunları belirterek delegelere teşekkür etti:

«Türkiye'nin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde, TBP olarak her türlü emperyalizme, ABD emperyalizmine ve Sovyetlerden gelen sosyal - emperyalizme karşı işçi ve köylü sınıflarının siyasal mücadelesini sürdüreceğiz.

«İki süper devlete karşı mücadeleye eden halkımızla omuz omuza olacağız.

«Kıbrıs bağımsız ve bloksuz olmalıdır. Kıbrıs halkı kendi geleceğini belirlemelidir.

«Faşizme karşı her şart altında, sonuna kadar mücadele edeceğiz.»

Türkiye Birlik Partisi'nin başarıyla sonuçlanan 5. Büyük Kongresini selamlıyoruz.

REVİZYONİSTLER GERÇEK PROVOKATÖRLERİ REKLAM EDİYOR

TSİP revizyonistlerinden Aydın Engin, 24 Aralık günü Yeni Ortam Gazetesinde şöyle yazıyordu:

«Yedi Arap ülkesine mensup yedi bakan, bu satırlar yazıldığı sırada Filistinli gerillaların elindedir ve gelişmelere bakılırsa birer birer serbest bırakılıyorlar... Filistinli gerillaların amaçlarını, hedeflerini tam olarak bilemeyiz... Ama siyonist saldırgan ve gerici Arap rejimlerine karşı bütün dünyanın dikkatini çekmeyi başardıkları da bir gerçek.»

Bütün Üçüncü Dünya ülkeleri Arap bakanlarını rehin alanları lanetliyor. Filistin Kurtuluş Örgütü, OPEC'i (Petrol İhraç Eden Ülkeler örgütü) basanların emperyalizme karşı petrol silahını kullanan Üçüncü Dünya ülkelerini parçalamak amacını taşıdıklarını söylüyor. Filistin Haber Ajansı, Aydın Engin'in Filistin gerillası olarak tanıttığı karşı-devrimcilerin, Üçüncü Dünya ülkelerinin haklı taleplerini gözden düşürmeye çalışan provokatörler olduğunu açıklıyor. Aydın Engin ise, «gerici Arap rejimlerinin teşhiri» gibi kılıflar ardında bu provokatörleri reklam ediyor.

Aydın Engin, partisi TSİP'in tutumuna uygun olarak, sütununda yazdığı bütün makalelerde devrimci eylemleri provokasyon olarak göstermek için büyük çaba sarfetmiştir. Aydın Engin'in OPEC'i basanları reklam eden gerçek provokatörlerin kimler olduğunu ortaya koymaktadır.

Aydın Engin'e bakılırsa; İstanbul'da öldürülenlerin cenazesine katılan devrimciler provokasyon şüphelileridir. TÖB-DER'in miting yapmasını istemiyordur. İşçi-memur ayırımına karşı direni-

vokasyonudur. Faşist saldırılara karşı koymak da provokatörlüktür. Hatta Hakkari'de jandarma zulmü sonucu dağlara çekilen köylülerin teslim olmaması da bir provokasyondur. Halkı ve devrimcileri provokatörlükle damgalayan Aydın Engin, emperyalistlerin hizmetindeki bir avuç provokatör OPEC'i basınca, bunu başarılı bir eylem olarak ilan ediyor.

Petrol üreten ülkelerin hammadde kaynaklarını korumak için kurdukları OPEC'i basan provokatörler, iki süper devletin gelişen ülkeleri baskı altına alma ve sömürme çabalarına hizmet ediyorlar. Onların «gerici Arap rejimlerini protesto» gibi bir kılıf altında giriştikleri komplo, ABD emperyalizmine olduğu kadar, geri ülkelerin petrol kaynaklarını yağmalayan sosyal-emperyalizme de hizmet ediyor. Nitekim, sosyal-emperyalistler, petrolün «uluslararası yakıt» olduğunu söyleyerek, OPEC'in petrol fiyatlarını yükseltmesine karşı çıkmakta ve OPEC'i yıkmaya çalışmaktadırlar.

Aydın Engin'in OPEC'i basan provokatörleri reklam etmesinin en önemli sebebi de işte budur. Sosyal-emperyalizmin acentahgını üstlenen Aydın Engin, efendilerinin hizmetindeki provokatörleri savunarak görevini yerine getirmiş oluyor. Aydın Engin ve kafadarları diğer revizyonistlerin sık sık kullandıkları «provokasyon» damgasının ölçüsü de böylece ortaya çıkmaktadır. Revizyonistler, sosyal-emperyalizme zarar veren her eylemi provokasyon damgalamakta, sosyal-emperyalizme hizmet eden ger-provokasyonları ise «devrimci eylem» olarak takdim etmektedirler.



Kenan Dayioğlu faşistler tarafından şehit edildi

Ankara Gazetecilik Yüksek Okuluna saldıran faşistler bir devrimciyi daha şehit ettiler. Okulu basan faşist saldırganları arkadaşlarıyla beraber kovalayan Kenan Dayioğlu, tek başına pusuya düşürülüp, bıçak, mızrak ve tabancalarla vücudu delik deşik edilerek katledildi. Faşist saldırganlara karşı mücadelede hunharca öldürülen Kenan Dayioğlu'nun cesedi, ertesi gün, arkadaşları tarafından dommuş olarak bulundu.

Aynı gün saat 12.00'de 10 bin kadar öğrenci ve halk, Kenan Dayioğlu'nun öldürülmesini protesto etmek için Opera meydanında toplanarak, Ulus'a doğru yürüyüşe geçti. Ulus'ta polis, yürüyüşü de-ğitmak istedi ve barikatlar kurdu. Opera meydanına dönen halk burada da polis barikatlarıyla karşılaştı. Bunun üzerine halk, devrimci sloganlar atarak Hukuk Fakültesine doğru yürüdü. Burada konuşan bir devrimci faşistlerin saldırılarının halkımızın ve gençliğin mücadelesini durduramayacağını söyledi. Daha sonra bağımsızlık andı içilip, saygı duruşu yapıldıktan sonra yürüyüş sona erdi.

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİNE KARŞI MÜCADELEYİ GÜÇLENDİRELİM

Kuruluş yasaları Anayasa Mahkemesince iptal edilen Devlet Güvenlik Mahkemeleri kanunsuz faaliyetlerine devam ediyorlar. Öte yandan Yargıtay 9. Dairesi, Aralık ayı başlarında aldığı haklı bir kararla kendi faaliyetini durduran Adana Devlet Güvenlik Mahkemesinin bu kararını iptal etmiş, mahkemenin görevine devam etmesini istemiştir. Adana Devlet Güvenlik Mahkemesi üyesi hakimler Albay Hayrettin Uğrasız, Şerafettin Canpolat ve Eyüp Sabri Leblebici'nin oy çokluğuyla alınan kararda şöyle denilmektedir.

«Bir mahkemenin her şeyden önce topluma güven vermesi, her türlü kuşku ve arınmış olması gerekir. Anayasanın 132. maddesinde 'hakimler anayasaya, hukuka ve vicdani kanaatlerine göre hüküm verir' ilkesinde de belirtildiği gibi bir hakimden Anayasa ve Kanunun yanı sıra hukuka aykırı olduğuna inandığı veya vicdanına ters düşen bir konuda karar vermesi istenmez.»

Yargıtay 9. Dairesi, Adana Devlet Güvenlik Mahkemesinin bu kararını iptal etmekte, hakimlerden Anayasa, hukuka ve kendi vicdanlarına aykırı olarak, faşist iktidarın baskısı altında görev devam etmelerini istemektedir. Yargıtay'ın kanunları ve hukuku açıkça çiğneyen bu kararı tepkiyle karşılanmıştır.

THKO DAVASI

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesinde görülmekte olan THKO davasında, devrimcilerden Hüseyin Sezek

savunmasını yapmış, iki süper devletin dünya çapında yürüttükleri baskı, tehdit, sömürü ve saldırıları anlatmış ve Türkiye'de iki süper devlete karşı yürütülen mücadeleye değinmiştir. Hüseyin Sezek, daha sonra Devlet Güvenlik Mahkemelerinin halkın mücadelesini bastırmakla görevli olduklarını söylemiştir.

Daha sonra Mustafa Olgun savunma yapmış, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin faşist mahkemeler olduğunu söylemiş ve göreve devam eden hakimlerin faşizme hizmet ettiklerini belirtmiştir. Bunun üzerine jandarma ve polisler, dinleyicilerin ve avukatların arasından fırlayarak devrimcilere coplarla vurmaya başlamış ve sürükleyerek salondan dışarı çıkarmışlardır.

ANKARA DGB DAVASI

Aynı mahkemede Ankara Devrimci Gençlik Birliği davasında yargılanan 54 devrimci Devlet Güvenlik Mahkemelerini reddetmişler, bu mahkemelerin tarafsız olmadığını söylemişlerdir.

Ankara DGB Başkanı Ali Develioğlu, «DGB'nin gençliğin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde yer alan saygın bir dernek olduğunu, savcının ise 'gizli örgüt' iddialarına hiç bir delil gösteremediğini söylemiştir. Mahkeme ye olan güvensizliğini belirten DGB başkanı, «size Barolar Birliği başkanı güvenmemektedir. Türk Hukuk Kurumu güvenmemektedir. Hatta bazı mahkeme üyeleri bile güvenmemektedir.»

28 tutuksuz sanık adına red dilekçesini okuyan Güldem

Cerit ise, savcının, «Rusya Çekoslovakya'yı Neden İşgal Etti?» başlıklı yazıyı delil göstermesine değinerek, «Savcı Sovyet hükümetinin savcısı mıdır ki Rusya'nın işgaline karşı çıkılmasını suç saymaktadır? Kosigin'in Türkiye'ye geleceği bugünlerde 'Ne Amerika, Ne Rusya' diyen yurtseverlerin Devlet Güvenlik Mahkemelerinde yargılanmaları oldukça ilginçtir. Savcı, kendisi de çok iyi bilmektedir ki, burada yargılanan bir 'gizli örgüt' değil, yurdumuzun bağımsızlığını isteyen yurtseverlerdir. Burada yargılanan, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı bağımsız, blok-suz ve demokratik Türkiye mücadelesi veren gençliktir.

Gençliğin demokratik dernekler kurma hakkıdır.» demis-tir.

Mahkeme heyeti, devrimcilerin ve avukatların, red ve görevsizlik taleplerini reddetmiştir.

Anayasaya açıkça aykırı olarak görevlerine devam eden Devlet Güvenlik Mahkemeleri, halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine yönelen faşist baskı ve saldırıların bir aracıdır. Devrimciler, yurtseverler, bütün halk bu kanunsuz mahkemelerin faaliyetine son verilmesi ve bu mahkemeler tarafından tutuklanan devrimcilerin serbest bırakılması için harekete geçmeli, seslerini yükseltmeli ve mücadeleyi genişletmelidir.

Almanya'da tutuklu bulunan Türkiyeli yurtseverlere hürriyet !

Almanya'da tutuklu bulunan Türkiyeli yurtseverlerin davası devam ederken, dergimizin açmış olduğu protesto kampanyasına da yeni imzalar katılmaktadır. Bu hafta Bingöl'in Kiğı kazasından 48 imza daha gelmiştir. Türkiyeli yurtseverlerin serbest bırakılmalarını talep eden imzalarınızı ve mahkeme masraflarının karşılanması için topladığımız bağışlarınızı Türkiyeli Yurtseverlerle Dayanışma Komitesine gönderebilirsiniz. Komitenin adresi: P.K. 12 Emirgan İstanbul.

Bu sayımızda, Turhan Temuçin'in 27 Aralık 1975 tarihli Yeni Ortam gazetesinde çıkan Türkiyeli yurtseverlerle ilgili yazısının bazı bölümlerini yayınlıyoruz.

Turhan TEMUÇİN

Hâkim Somoskoey



Yasa dışı bir örgüt kurdukları gerekçesi ile Almanya'da tutuklanan dört Türk'ün yargılanması devam etmektedir...

Hâkim Somoskoey bir hâkim gibi değil, bir Gestapo şefi gibi yargı hakkını kullanmakta ve dört sanığa taraf gibi davranmaktadır. Çirkin olan budur işte...

Ve şahitleri biraz sıkıştıran, delilleri eleştiren sanıklara da duruşmadan men cezası vermektedir hâkim Somoskoey. Ömer Özerturgut'a da işte bu nedenle 17.11.1975—25.11.1975 tarihleri arasında duruşmaya girmeme cezası vermiştir...

Dört yurttaşımızın davası bütün dünyada yankılar uyandırmıştır. İnsan haklarına saygılı ülkelerde aydınlar davayı kinamakta ve Somoskoey'i lanetlemektedir. Somoskoey'e lanetler yağarken, siyasi mahkumlarla dayanışma, yardım derneğinin «J.G. Schmidt Konto Nummer 65 34.655 Commerz Bank Zweigstelle — Frankfurt — Bornheim» adresindeki hesabına da bağışlar yağmaktadır.

Salt Somoskoey'in bağmaz ve faşist ve hâkimlik mesleğine yaraşmayan tutumu nedeni ile de dört yurttaşımıza karşı büyük bir ilgi doğmuş ve yardım elleri, dostluk sesleri Almanya'ya kadar uzanmıştır.

Böylelikle işte, etki tepkiyi doğurur, yapılmak istenen kötülük iyiliklere çağrışım yapar. Bunu Somoskoey unutmamalı. Almanya'nın Ankaradaki elçisidir. Sonnenhol'e de hatırlatmak bizden.

Yeni Ortam 27 Aralık 1975

BASINDAN

Bulgar sosyal-faşistlerinin ırkçı baskılarına bir örnek

17 Aralık 1975 tarihli «Ayrıntı» gazetesinde yer alan bir yorumun önemli bölümlerini okuyucularımıza sunuyoruz:

«Bulgaristan'da yaşayan Türkler üzerinde sürekli olarak bir baskının sürdürüldüğü çoktan bilinmektedir... Bulgaristan'da ise durum, hiç bir zaman Lenin'in başlangıçta önerdiği duruma uymamaktadır. Bulgar yöneticileri Türklere azınlık muamelesi yapmamaktadırlar. Kültür muhtariyeti ise hiç bir zaman verilmemiştir. Türkler yüksek öğrenim yapacaklarsa, Bulgar okullarında Bulgarca okumak zorundadırlar. İsimlerinin sonuna, Bulgar diline uygun olarak «of» ekini koymak zorunluğudur. Gerçi bazı Türkler milletvekili, belediye başkanı gibi görevler alabilirler ama, yönetimde hiç bir zaman etkin olamazlar. Bulgaristan'da son yapılan nüfus sayımında, ülkede bulunan Türkler ve öteki azınlıklar, kayda «Bulgar» olarak geçirilmişlerdir. Azınlık işlemleri görmemiş-

lerdir. Keza Türklerden başka, Makedonlar da «Bulgar» olarak gösterilmiştir... Kökleri Slav olan Pomaklar da baskı altındadırlar. Bilindiği gibi Pomaklar ırk olarak Slav, din olarak Müslümanlardır. Adları da Müslüman adlarıdır. Son zamanlarda yöneticiler, Müslüman Bulgarlara baskı yaparak adlarını Bulgar adı olarak değiştirmelerini istemiştir. Pomaklar, baskı ağırlaştırıkça ilgili makamlara başvurarak adlarının değiştirilmesini istemektedirler. Bulgar yöneticilerinin bu tutumu, sosyalist teoriye de uymamaktadır. Çünkü Leninizm'de, aynı ülkede yaşayan azınlıkları asimile etmek, onların kültürel ve siyasal muhtariyetlerini kısmak gibi bir eylem yoktur. Lenin, bu konuda oldukça geniş ve özgür davranılmasını önerir. Ülkelerinin her yanına Lenin resimlerini asan, heykellerini diken ve Leninist olduklarını ispatlamaya çalışan Bulgar yöneticileri, onun ilkelere uymak gereğini duymamaktadırlar...»

1976'ya girerken...

YIKILAN VE ÇÖKEN, TA BÜYÜYEN VE İLERLEYEN

DÜNYA SAVAŞI TEHLİKESİ ARTIYOR

Geçtiğimiz 1975 yılı boyunca, iki süper devlet ABD ve SSCB, aralarındaki vahşi hegemonya mücadelesini ve dünya halklarına karşı azgınca saldırılarını daha da şiddetlendirdiler. İki süper devlet, birbirlerinin nüfuz alanlarına el attılar, ülkelerin içişlerine karıştılar, darbeler tezgahladılar, ülkeleri böldüler. İki süper devlet, özellikle sosyal-emperyalistler, çılgınca silahlandılar. Sosyal-emperyalistler, bir yandan «yumuşama» şarkıları söyleyip, halkları uyutmaya çalışırken, diğer yandan savaş hazırlıklarına büyük bir hız verdiler. Dünya hegemonyası mücadelesinde ABD emperyalistleri gerilerken, Sovyet sosyal-emperyalistleri ilerlemeye devam etti. Sosyal-emperyalistler, daha da saldırgan ve vahşi bir emperyalist güç olarak, dünyanın her yanına el attılar. İki süper devlet arasındaki rekabet, yeni bir dünya savaşı tehlikesini daha da artırdı.

1975 yılı boyunca, ülkelerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş, halkların devrim mücadelesi yükselmeye devam etti. Vietnam, Laos ve Kamboçya halkları, uzun süreli halk savaşında sebat ederek ve kendi güçlerine güvenerek, ABD emperyalistlerini ve kuklalarını yenilgiye uğrattılar ve milli demokratik devrimlerini zafere ulaştırdılar. Hindicini halklarının büyük zaferi, bütün dünya halklarına ve halkımıza umut ve cesaret verdi.

1975 yılında Afrika halklarının milli kurtuluş savaşları da yeni zaferler kazandı. Mozambik halkı, Portekiz sömürgecilerini yenilgiye uğratarak bağımsızlığına kavuştu. Angola halkının zafere ilerleyen milli kurtuluş mücadelesi ise, iki süper devletin bölücülük ve müdahalesiyle karşılaştı. Angola halkı, birlik ve bağımsızlık yolunu tutarak bu yeni sömürgecileri de yenilgiye uğratacak.

1975 yılında, Filistin halkı, İsrail siyonistlerine yeni darbeler indirirken, Arap ülke ve halklarının haklı davası bütün dünyada en geniş desteği kazandı.

1975 yılı boyunca üçüncü dünya ülkelerinin emperyalizme, özellikle iki süper devlete karşı mücadelesi devam

etti. Üçüncü dünya ülkeleri, aralarında birleşerek, iki süper devletin sömürü ve hegemonya çabalarına yeni darbeler indirdiler. Yeni bir uluslararası iktisadi düzenin kurulması yolunda olumlu adımlar attılar.

Bütün ülkelerde Marksist-Leninist Partiler, birliklerini pekiştirdiler, aralarındaki enternasyonal dayanışmayı güçlendirdiler, milli bağımsızlık ve devrim yolunda ilerlemek için çalışmalarını arttırdılar. Halkları yeni bir savaş tehlikesine karşı uyardılar. Her yerde yeni-Nazi revizyonist partileri teşhir ettiler.

lete karşı mücadeleye atıldılar. Halkımızın baş düşmanları olan iki süper devleti, özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmini teşhir ettiler. Buna paralel olarak, revizyonizmin işbirlikçi yüzü açıkça ortaya çıktı ve devrimci saflarla, revizyonist saflar arasındaki kutuplaşma iyice belirginleşti. Gittikçe daha çok sayıdaki devrimci ve yurtsever, iki süper devlete karşı mücadele bayrağı altında toplanmaya başladı. Devrimci saflarda mücadele azmi ve yüksek bir moral görülürken, revizyonist saflarda, bölünme ve kargaşalık sürekli bir hal aldı.

kazanacaktır. Ülkemizde ABD emperyalistleri gerilemekte, buna karşılıklı sosyal-emperyalistlerin ülke sızması artmaktadır. Ancak ABD emperyalistleri, sırtımıza geçirdikleri pençelerin asla kendi rızalarıyla gevşetmeyeceklerdir.

Hakim sınıflar içindeki çatışmalar da şiddetlenmektedir. Faşistlerin kendi iktidarlarındaki anlaşmazlık ve mücadele artarken, faşistlerle reformcular arasındaki mücadele de şiddetlenmektedir. Bütün bunlardan daha önemlisi, halk hakim sınıflar arasındaki mücadele gittikçe yoğunlaşmaktadır. Hakim sınıflar

MÜCADELENİN KAHRAMANI SIRADAN İŞÇİLERDİR



Tariş işçileri - Aralık 75



Bereç işçileri ve halk polisi püskürttü - Ağustos

Bütün bu gelişmeler, iki süper devlete karşı dünya birleşik cephesinin güçlenmesinin işaretleri oldu.

DEVRİMCİ SAFLARDA MÜCADELE AZMI REVİZYONİSTLER ARASINDA BÖLÜNME VE KARGAŞALIK

Ülkemizde de halkımızın mücadelesi 1975 yılı boyunca yükselmeye devam etti. 1975 yılının ülkemiz devrimi açısından en önemli olayı şüphesiz ki, iki süper devlete karşı bağımsızlık bayraklarının bütün yurttaki yükselmesiydi. «Ne Amerika, Ne Rusya Bağımsız Türkiye» sloganı etrafında toplanan devrimciler ve yurtseverler, iki süper dev-

1975 yılının geniş halk kitleleri açısından en büyük özelliği kitlelerin geniş ölçüde sola kayması oldu. Faşist ve gerici partilerin etkisi altındaki geniş kitleler, hızla reformcu CHP'nin saflarına kayarken, kitlelerin ileri kesimleri, CHP reformculuğunun etkisinden kurtulup devrimci saflara doğru ilerlediler. Böylece 1975 yılı içinde CHP, yükselişinin zirvesine yaklaşırken, aynı zamanda zirveden düşüşün ilk işaretlerini de göstermeye başladı. Kitlelerin sola kayışı, faşistlerin ve revizyonistlerin giderek tecrit olmaları sonucunu verdi. Bütün bu gelişmeler içinde halkın devrimci safları güçlendi.

1975 yılı boyunca, işçilerin, köylülerin, gençlerin, bütün halkın mücadelesi revizyonist barikatları yıkarak ilerledi. Faşistler ve revizyonistler, yükselen kitle mücadelesi karşısında tabanlarını kaybedip tecrit olurken, kitlelerin morali yükseldi, yılmınlığın yerini, acıları küçümseyen devrimci bir ruh hali almaya başladı. Revizyonistlerin «provokasyon» teorileri, kitlelerin mücadelesi karşısında ağır darbeler yedi. Halk kitleleri, iktisadi ve demokratik taleplerle başlatılan mücadelelerin yanısıra, siyasi kurtuluş yolunu gösteren sloganlara ve siyasi mücadelelere büyük bir ilgi gösterdiler. Kitleler, her türlü engelleme çabalarına rağmen siyaset sahnesinde bir güç olarak ortaya çıktılar.

İKİ SÜPER DEVLETİN ÜLKEMİZ ÜZERİNDEKİ REKABETİ YOĞUNLAŞIYOR

İki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesi gittikçe şiddetleniyor. İki süper devlet için büyük stratejik öneme sahip bulunan Türkiye üzerindeki bu mücadele, önümüzdeki dönemde daha da büyük bir hız

inde, faşist saldırı eğilimi güç kazanmaktadır. Önümüzdeki dönemde Türkiye'de, sınıf mücadelesi alanında, şiddetli hesaplaşmalar olacaktır. Bütün bu şartlarda 1976 yılındaki görevlerimizi şöyle sıralayabiliriz:

GÖREVLERİMİZ

1. Merkezi siyasi görevimiz, iki süper devlete karşı milli bağımsızlık mücadelesini yükseltmektir.

Bunun için;
• ABD emperyalizminin ve Sovyet sosyal-emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonyasına bütün gücümüzü karşı çıkmalı, geniş halk kitlelerini il süper devletin tahakkümüne karşı mücadelede sevk etmeliyiz.

İki süper devlete karşı milli köleli politikasını sürdüren ABD işbirlikçi faşistleri ve sosyal-emperyalizmin işbirlikçi revizyonistleri, bütün halk önünde teşhir etmeli, milli ihanet politikasını mahkum etmeliyiz.

FAŞİZME KARŞI AKTİF KİTLE MÜCADELESİ



Koca Mustafa Paşa - 2 Aralık 1975

BAĞIMSIZLIK BAYRAKLARINI DAHA DA YÜKSELTELİM



İncirlik Bağımsızlık Yürüyüşü - Ağustos 75



Devrimciler Amerikan Mağazası Pk'1 işgal etti Ağustos 75



İki Süper Devlete Karşı Taksim Yürüyüşü ve ...

İHE ...

ZAFERE ...

Reformcuların, «denge» ve «çok yön- lü ilişkiler» adıyla iler sürdükleri, iki süper devlete karşı milli teslimiyet po- litikasını açığa çıkarmalı ve reformcu- ların iki süper devletle uzlaşma siya- setlerini eleştirmeliyiz.

Her türlü milli kölelik, teslimiyet ve yılmayla sonuna kadar ve uzlaşmaz r mücadele sürdürmeliyiz.

Ülkenin en geniş yurtsever halk kit- lerini, milli bağımsızlık mücadelesine atmak, en önde gelen görevimiz olma- lıdır.

İki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı, bütün yurtsever halkın ve iki süper devlete karşı olan bütün diğer sınıfların, zümre ve kişilerin, işçi köylü it- tifağının temelinde en geniş birleşik cep- hede proletaryanın öncülüğünü milli bağımsızlığın teminat altına almak için çalışmalıyız.

Milli bağımsızlık mücadelesinin, mil- li demokratik devrim hedefinden kop- ması için azami dikkati göstermeli- yiz.

• Yeni bir emperyalist dünya sava- şına karşı hazırlıklı olmalıyız. Savaşa karşıyız, fakat savaştan korkmuyoruz. Yeni bir emperyalist savaş çıktığında, emiz bu savaşın dışında kalması için, bütün halkımızı şimdiden emper- list savaşa karşı ve barış için mü- lelele sevk etmeliyiz. Ülkemizin, iki süper devlet, özellikle Sovyet sosyal- emperyalizmi tarafından istilası tehdi- de karşı bütün halkı uyarmalı ve ül- nin öz kaynaklara ve halkın silah- masına dayanan milli savunmasının güçleşmesi için çalışmalıyız. Ülke- nin milli savunmasında esas olarak, halkımızın bağımsız güçlerine dayan- nın propagandasını yapmalıyız.

Dünya halklarının başına yeni bir savaşa açmaya cüret edecek olan süper devlet, kaldırdıkları taşın al- da kalacaklardır.

Türkiye'nin Kıbrıs'taki işgale son mesi için mücadeleye devam etmeli- dir.

Türkiye'nin işgale devam etmesi, süper devletin, Kıbrıs, Yunanistan Türkiye'ye daha çok müdahale ede- nelerine yol açıyor. Bu politika, Türkiye'yi üçüncü dünya ülkelerinden dışlayarak iki süper devlete yaklaştı- rıyor. Bütün yabancı askerler Kıbrıs'tan silsin. Birleşmiş Milletler Kararı uya- nsın. Kıbrıs'ın kaderini Kıbrıs'ın halkı ve Rum toplulukları tayin etsin. Türkiye ve Yunanistan gibi, iki üçün- dünya ülkesi arasındaki anlaşmaz- ları körükleyen her türlü emperya- list tutuma karşı çıkmalı ve Türkiye ile Yunanistan'ın dostluğunu sürdürme kadar savunmalıyız.

Türkiye'nin iki süper devletle değil, üçüncü dünya ile birleşmesini savun- lu, bu yönde atılacak her olumlu adım sonuna kadar ve samimiyetle sürdürmeliyiz. Türkiye ve Filistin halklarının dayanışmasını geliştirmeli- dir. Türkiye'nin NATO'dan çıkması, Erzurum paktına girmemesi ve bloksuz bir dünya safında yer alması için müca- dele etmeliyiz.

• Milli bağımsızlık mücadelesi ile, milli devrim mücadelesini birleştirmeliyiz.

Milli bağımsızlık mücadelesinin de, milli devrim mücadelesinin de esas güçleri işçi ve köylüdür. İşçi ve köylü halklarını seferber etmeden, milli bağımsızlık ve devrim yolunda ilerleye-



**EMPERYALİZMİ
YERE VURAN
VIETNAM'A BİN SELÂM!**



**EZİLEN
BİR AŞYA ÜLKESİNDEN
ÖZGÜR KAMBOÇYA'YA
SELÂM!**



**Laos da
kurtuldu!
Halk yenilmez.
Halk savaşı yenilmez!**

meyiz. Bugün en önemli görevimiz, mil- li bağımsızlık mücadelesiyle halk dev- rimini birleştiren bir politika izleyerek halkın bağımsız devrimci güçlerini oluşturmaktır. Ancak, bu güçlere daya- narak zafere doğru ilerleyebiliriz.

Bunun için:

• Faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı halkın demokrasi mücadelesini yükselt- meli ve bu yolla milli bağımsızlığın

rilerine yeni darbeler indirmeli ve kit- lelerin mücadelesini daha da yükselt- meliyiz.

• Demokratik devrimin özü olan, köylülerin toprak devrimi mücadelesini geliştirmeye özel bir önem vermeliyiz. Köylü kitlelerinin mücadelesini yönlendirmeli, toprak elde etme mücadelele- rini geliştirmeliyiz. Bütün bu mücadele- lerde, özellikle iki süper devlete köle-

• Geniş emekçi halk kitlelerinin en basit taleplerine kulak vermeli, onlar- la birleşmeli, bu mücadelelere bütün gücümüzle katılmalı ve böylece kitlele- re siyasi bakımdan yön göstermeliyiz. Demokratik haklar için verilen müca- delenin en önünde yer almalıyız. Genç- liğe yöneltilen faşist saldırıları geniş gençlik kitlelerini seferber ederek gö- güslemeliyiz.

• Kitle mücadelesini daha da yük- seltirken, bu mücadelelerin daha bilinç- li, daha derli toplu, daha hazırlıklı, da- ha birleşik, daha örgütlü bir şekilde sürdürülmesi için azami çabayı göster- meliyiz. Kitleleri çeşitli seviyelerdeki kitle örgütlerinde birleştirmeliyiz.

3. Örgütsel alandaki merkezi görevi- miz proletarya partisinin inşasıdır.

Proletarya partisinin inşası görevine sıkı sıkıya sarılmalıyız. Bunun bir par- çası olarak devrimcilerin birliği yolun- da yeni adımlar atmamız. 1976 yılı, proletaryanın örgütlenmesi alanında yeni başarılar getiren bir yıl olmalı- dır. Halkın milli bağımsızlık ve devrim mücadelesine ancak, prole- taryanın örgütlenmesi ve proletar- ya partisinin inşası yolunda ilerle- diğimiz taktirde öncülük edebiliriz.

• Siyasi çizgimizi daha da derinleş- tirmeli ve berraklaştırmalıyız. Bu amaç- la, devrimci saflarda canlı bir tartış- ma ortamı yaratmalı, bütün arkadaş- ların bu tartışmalara katılmalarını sağ- lamalıyız. Eleştiri ve özeleştiri ortamı- nı daima canlı tutmalıyız.

• Halen saflarımızdaki esas zaaf, sos- yal-emperyalizmin ve revizyonizmin gerçek niteliğini anlamamak ve milli bağımsızlık mücadelesinin önemini kav- ramamaktır. Bunun için, dergimizin açtığı «revizyonizm mikrobu» yoket- me kampanyasını, özellikle bu nokta- lar üzerinde yoğunlaştırmalı, öte yan- dan diğer bir emperyalist güce karşı teslimiyetçilik gösteren, sınıf mücade- lesini ve devrimi ihmal eden tutumları da eleştirmeye devam etmeliyiz. Bu arada, revizyonizmin beşinci kolu olan Troçkizmin saflarımızdaki etkilerine karşı da mücadeleyi gevşetmemeliyiz.

• «Revizyonizm mikrobu» yoketme kampanyamızı çalışma tarzımızı düzelt- me çabalarımızla birleştirmeliyiz. Kol- lektif çalışmayı ihmal eden bireyci ça- lışma tarzını yenmeli, daima bütün dev- rimcileri seferber eden bir çalışma sür- dürmeli, günlük işlere batmamalı, gö- zümüzü devrimci siyasetten ayırma- malı ve bu siyasetleri kendi çalışma alanımıza uygulamalıyız. Daima kitle- lere ilkesini uygulamalı, kitlelerden hiç bir zaman kopmamalı- yız. İdeolojik ve siyasi çalışmaya en büyük önemi vermeli, revizyonizmi de- ğil, Marksizmi uygulamalıyız.

1976 yılında yeni mücadeleler bizle- ri bekliyor. Halkımız 1976 yılına umut- le bakıyor. Çünkü bugün, yılmayla bu- lutlarını aralayan bir rüzgar esiyor. Bu, kitle mücadelesinin rüzgarıdır. Bu rüzgar, binlerce emekçinin gözleri- ni açıyor, onları ayağa kaldırıyor. Bu rüzgar, faşistleri ve revizyonistleri tit- retirken, halkımızın doğrulmasına ve karanlık bulutların arasından ilerdeki büyük aydınlığı görmesine yol açıyor.

YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN



Beylikköprü köylülerinin toprak mücadelesi - Ağustos 75



Sazlıköy tarım işçilerinin toprak mücadelesi - Haziran 75



Salmanıpak köylülerinin Toprak ve Bağımsızlık Yürüyüşü - 30 Ekim 1975

ve devrimin esas güçleri olan işçileri ve köylüleri seferber etmeliyiz.

Halkın demokrasi mücadelesini sür- dürürken, demokrasinin en tehlikeli düşmanlarını tecrit etmeye özel bir önem vermeliyiz. Bunun için, reform- cuların ve revizyonistlerin 12 mart ge- nerallerini gözden kaçırma ve müca- deleyi sadece MC faşistleriyle kısıtlama çabalarına karşı uyanık olmalıyız. Di- ğer yandan, kendilerini gözlerden giz- lemeye çalışan en azılı sosyal-faşist klik olan «TKP» revizyonistlerini açığa çı- karmaya da büyük önem vermeliyiz.

Halkın sınıflar içinde yükselen faşist saldırı eğilimine karşı halkı uyarmalı- yız. Revizyonistlerin «provokasyon» teo-

liği savunan toprak ağalarını ve tefe- cileri hedef almaya dikkat etmeliyiz. Toprak devrimi mücadelesinin belkemi- ği olan tarım işçilerini ve yoksul köy- lüleri mücadeleye sevk etmek ve örgüt-lemek için büyük bir enerjiyle çalış- malıyız.

• Kürt milliyeti üzerindeki milli zul- me kararlılıkla karşı çıkmalı ve iki mil- liyetten halkın iki süper devlete karşı anti-emperyalist birliğini kurmaya bü- yük bir önem vermeliyiz.

• Sendikalarda faşist ve revizyonist sendika ağalarını teşhir etmek ve ta- bandaki işçilerin hakimiyetini sağlamak için uzun, sabırlı ve aktif bir mücadele sürdürmeliyiz.

DÜNYA BARIŞINI KİM TEHDİT EDİYOR:2

HEGEMONYA HEDEFİ GÜDEN

«Yumuşama», «barış» ve «silahsızlanma» laflarını ağzlarından düşürmeyen Sovyet sosyal-emperyalistleri, yalnız Hitleri andıran bir hızla silahlanmak, özellikle nükleer savaş hazırlıklarını yoğunlaştırmak, emperyalist bir açık-deniz filosu inşa etmek ve ekonomilerini tepeden turnağa askerleştirmekle yetinmiyorlar. Onlar, bu maddi hazırlıkları temelinde, baştan aşağı sağladırğan bir kuvvet yığınağını adım adım geliştiriyor, dünyanın tek hakimi olmaya yönelen çüretkâr planlar hazırlıyorlar.

REKABETİN ODAK NOKTASINDA, ÜÇ MİSLİ ÜSTÜN BİR YIĞINAK

Sovyetler Birliği, İkinci Dünya Savaşının bitiminden bu yana 30 yıl geçtiği halde, Doğu Avrupa'da çok sayıda asker bulundurmakla kalmıyor; bu birliklerini sürekli olarak arttırıyor. Bu artış hızı, özellikle 1972'den bu yana, her yıl yüzde 5-10 oranındadır. Halen Sovyet kara ordusunun yüzde 75'i, hava ordusunun yüzde 70'i, orta menzilli füzelerinin yüzde 90'ı, kısa menzilli füzelerinin ise yüzde 85'i Avrupa'da bulunmaktadır. Sovyet suüstü savaş gemilerinin yüzde 75'i, denizaltılarının ise yüzde 70'i, Avrupa'nın etrafındaki denizlerde devriye görmektedir. Uralların batısında, Sovyetlerin 3.4 milyon askeri mevcuttur. Bu kuvvetler, Sovyetler Birliği'nin Doğu Avrupa'daki toprakları ile Doğu Avrupa ülkeleri arasında dağılmış bulunmaktadır. Doğu Almanya, Polonya, Çekoslovakya, Macaristan ve Bulgaristan'daki Sovyet askeri varlığı; öylesine yoğunur ki, yalnız Çekoslovakya değil, bu ülkelerin tümü, fiilen işgal altındaki ülkeler durumundadırlar.

Yalnız ABD ve Sovyet kuvvetlerine değil, bir bütün olarak NATO ve Varşova Paktı'na bakıldığında, Batılı emperyalistler karşısında sosyal-emperyalistlerin üstünlüğü daha iyi görülmektedir. Bu sayfalarda yer alan tablolar, Doğu Avrupa ülkelerindeki Varşova Paktı kuvvetlerinin, özellikle tank ve uçak gibi saldırı silahları açısından, NATO kuvvetlerinin üç mislini bulduğunu gösteriyor. Kaldı ki bu rakamlara, Sovyet sınırları içinde mevzilenmiş bulunan tümen, tank ve uçaklar dahil değildir. Üstelik, bu nicelik üstünlüğünün yanı sıra, Varşova Paktı kuvvetleri nitelik bakımından da bazı

avantajlara sahiptirler. Bir kere Varşova Paktı, NATO'dan çok daha merkezi bir şekilde örgütlenmiştir. Silah ve cephaneler tamamen standartlaştırılmış, tek tek ülkelerin sınırlarını ve milli iradelerini tanımayan bir hava alanları ve demiryolları ağı kurulmuştur. Bu yekpare ikmal - destek sistemi sayesinde, henüz Sovyet sınırları içinde bulunan birlikler de cephenin herhangi bir noktasına hızla sevk edilebilecek, Batı Avrupa'nın Rusya'ya yakın, ABD'ye ise çok uzak olmasının doğurduğu coğrafi a-

ve taktik ve stratejik hedeflerine başarıyla ulaşabilirler. Ülkemizdeki revizyonistler bu konuda efendileri kadar açsözlü degillerdir.

KISKAÇ PLANININ KUZEY KANADI

Sosyal - emperyalistlerin askeri manevraları, günlük devriyeleri, birliklerinin yer değiştirmeleri ve özellikle deniz kuvvetlerinin konumu, «Komünist» dergisinin sözünü ettiği «taktik ve stratejik hedefler» konusunda oldukça iyi bir fikir vermektedir. Sov-

losu ve Baltık Filosu, suüstü üzere iki esas gruba ayrılmıştır. Kuzey Filosu, Murmansk yakınlarındaki Severomorsk'ta üslenmiştir. Severomorsk, dünyanın en büyük askeri üssüdür. 500 tonun üzerindeki 60-70 suüstü savaş gemisi ile 90'ı nükleer güçle çalışan 170-180 kadar denizaltı, hareketlerini bu üstün yola çıkarak sürdürmektedirler. Leningrad'da üslenmiş bulunan Baltık Filosu ise, suüstü gemileri bakımından Kuzey Filosuna eşittir, fakat «sadece» 75 denizaltıya sahiptir. Bu gemiler, Sovyet deniz kuvvetlerine bağlı 500 kadar bombardıman uçağı ve gene 500 kadar başka çeşitlerden uçakla desteklenmektedir.

Baltık Denizinden, İskandinavya'nın doğuya uzanan çıkıntısı olan Kola Yarımadasının kuzey ucuna kadar olan alanı kapsayan Leningrad Askeri Bölgesinde, Sovyet kara ordusunun şu güçleri bulunmaktadır:

-- 6 motorize piyade tümeni. Bu tümenlerin her birinde 11 000 asker, 190 zırhlı savaş aracı, 300 zırhlı personel taşıyıcı, 1300 çeşitli nakliye aracı vardır.

-- Leningrad yakınlarında, Fskov'da üslendirilmiş bulunan en az 1 hava indirme tümeni. Bu tümen, üç paraşütcü alayından kuruludur ve 7200 kişiyi kapsamaktadır.

-- 1 zırhlı tümen.
-- Kola yarımadasındaki 15 büyük ve 25 daha küçük havaalanında üslenmiş bulunan 300 kadar savaş uçağı. Bütün bu kuvvetlerin toplamı, 500 gemi, 100 000 asker ve 1300 uçağı bulmaktadır.

Bu kuvvetlerin «normal» talim ve devriye faaliyetleri, şu noktaları kapsamaktadır:

-- Severomorsk'tan yola çıkıp Barents Denizi ve Norveç Denizi yoluyla Kuzey Atlantik'e geçen Sovyet denizaltıları, bu denizde kuzey-güney istikametinde devriye gezmektedirler. Devriye kolu herhangi bir anda en az 26 denizaltıyı içermektedir.

-- Kola yarımadasından kalkan Tupolev-20 uçakları, Kuzey Denizi petrol yatakları ile İngiltere ve Norveç'in hava savunması sistemine karşı her hafta birkaç casus uçuşu yapmaktadırlar.

-- Sovyet denizaltıları Barents ve Norveç Denizlerinde sürekli füze atış denemeleri yapmakta, bu denemelerin hedeflerini sık sık Norveç'in 200 deniz mili genişliğindeki iktisadi yetki alanı içinden seçmekte, Norveç'i nükleer hücumla tehdit etmektedirler.

-- Sosyal - emperyalistler, Norveç'e ait olup Gronland



ile Kola yarımadasının tam ortasında yer alan ve Barents-Norveç Denizleri su yolunu denetleyebilen Svalbard (Spitzbergen) adalarının Norveç - Sovyet ortak egemenliğine devredilmesini talep etmişlerdir.

-- Kola yarımadasındaki Peçenga üssünde bulunan 1 motorize piyade tümeni, 4000 kişilik bir seçkin deniz piyadesi tugayı ve diğer birlikler, Norveç sınırından hemen birkaç kilometre ötede, sık sık çıkartma hareketleri tertiplemektedirler. Bu hareketlere, Pskov'dan gelen paraşütcü tümeni de katılmaktadır.

-- İskandinav yarımadasının güneyinde, İskandinavya ile Kuzey Avrupa arasında kalan Sovyet Baltık Filosu ise, sürekli olarak Kattegat ve Skajarak boğazlarını geçip Atlantik'e açılma, aynı zamanda İskandinavya'yı güneyden kuşatma talimi yapmaktadır. Doğu Baltık limanlarından denize açılan ve Doğu Alman limanlarından desteklenen Sovyet savaş filosu, önünde elektronik aygıtlarla donatılmış kalabalık bir «balıkçı» gemileri grubu olduğu halde ikide bir hızla Kuzey Danimarka ve İsveç kıyılarına doğru gelmekte, sonra geri dönmekte, adeta bir sınırlı harbi yürütmektedir.

KISKACIN GÜNEY KANADI VE KARADA İKİLİ HÜCUM PLANI

Avrupa'nın güney kanadında ise, Sovyet Akdeniz filosu, Karadeniz'deki üsleri ile Cebelitarık arasında sürekli devriye gezmektedir. Genel olarak 50-60, Orta Doğu Savaşı gibi kritik dönemlerde ise 90 gemiyi kapsayan bu filoya, Moskova helikopter gemisi

AVRUPA'DAKİ ASKERİ BLOKLARIN DURUMU (SSCB sınırları içindeki kuvvetler hariç)

Birlik ya da silah tipi	NATO	Yalnız SSCB	Varşova Paktı toplamı
Zırhlı tümenler	18	24	40
Motorize piyade tümenleri	35	26	69
Barış zamanında asker sayısı	1,170,000	715,000	1,285,000
Barış zamanında tank sayısı	10,000	14,100	28,500
Hafif bombardıman uçakları	173	230	280
Avcı ve avcı bombardıman uçakları	2275	2450	4425
Keşif uçakları	400	390	550

VARŞOVA PAKTI KUVVETLERİNİN KUZEY VE GÜNEY HÜCUM KOLLARI ARASINDAKİ DAĞILIMI

Birlik ya da silah tipi	Orta ve Kuzey Avrupa		Güney Avrupa	
	Varşova Paktı	NATO	Varşova	NATO
Zırhlı tümenler	33	12	7	6
Motorize piyade tümenleri	37	13	32	22
Barış zamanında asker sayısı	910,000	620,000	355,000	550,000
Barış zamanında tank sayısı	20,000	7,000	6,500	3,000
Hafif bombardıman uçakları	250	165	30	8
Avcı ve avcı bombardıman uçakları	3,600	1,600	825	675
Keşif uçakları	500	275	50	125

vantaj sonuna kadar değerlendirilebilecektir.

Avrupa'da karşı tarafın kuvvetlerinin üç misline varan böyle bir yığınağın, savunma amacı güttüğünü kim iddia edebilir? Sovyet generalleri bile böyle bir iddiada bulunmuyorlar. Sovyet revizyonist «Komünist» dergisi, 1974/3. sayısında şöyle yazıyor. «Sovyet kara, deniz ve hava orduları her hal ve şart altında ÇOK ANI VE DERİN SALDIRILAR başlatabilirler

yet genel stratejisinin birinci aşaması Batı Avrupa'yı yutmak, ikinci aşaması ise bu temel üzerinde dünya hakimiyetini ele geçirmek için Atlantik ve Pasifik Okyanusları üzerinden Amerika'ya yönelmektir.

Avrupa'nın kuzey kanadındaki durumu ele alalım. Geçen sayımızda belirttiğimiz gibi, Avrupa denizlerindeki Sovyet donanmasının üçte ikisi, bu kanatta yer almaktadır. Bu kuvvetler, Kuzey Fi-

SALDIRGAN SAVAŞ PLANLARI



Gaz maskeli, radyasyona karşı özel elbiseli Varşova Paketi birlikleri, orta ve kısa menzilli Sovyet nükleer füzeleriyle birlikte, Doğu Almanya'da yapılan atom savaşı provaları sırasında. İşte revizyonistlerin göklere çıkardığı «yumuşamanın maddesi»!

limanlarının art - bölgesine varmayı içermektedir.

OKEAN 1975 MANEVRALARI

Bu savaş planının varlığının bir diğer kanıtı da, Sovyetler Birliği'nin «Okean 1975» adı verilen deniz manevralarıdır. Okean 1975 (Okyanus 1975) manevraları 17 Nisan'da başlamış, aynı anda çeşitli denizlerde bir dizi alt-manevra halinde sürdürülmüş, Mayıs ortalarında sona ermiştir. 220'yi aşkın savaş gemisi ile ünlü Sovyet «balıkçı» gemilerinin 300 kadarının katıldığı bu hareket, «tarihin en büyük deniz tatbikatı» sıfatını kazanmıştır. Okean 1975 sırasında, gerek Atlantik'te ve gerekse diğer denizlerde sosyal-emperyalistlerin yaptıkları şunlardır:

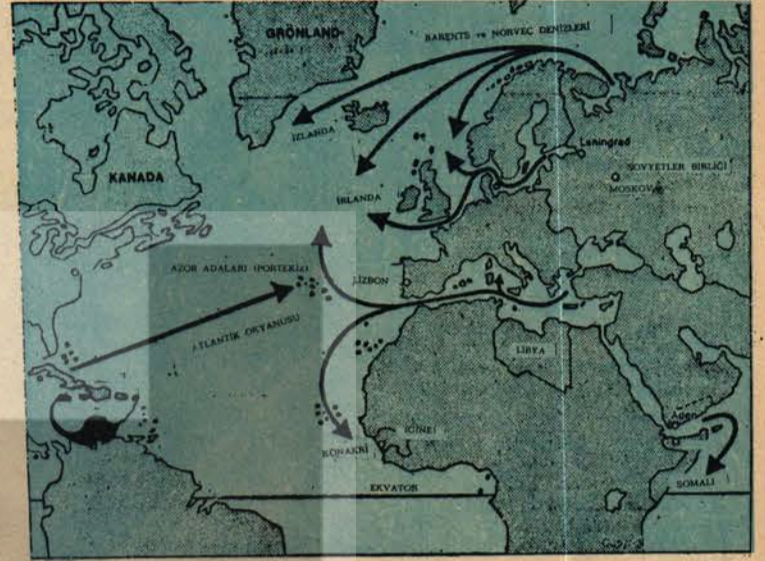
a) Severomorsk ve Baltık üsleriyle Akdeniz'den Atlantik'e açılan «denizaltı imha» grupları, geçtikleri alanların ABD denizaltılarından temizlenmesi tatbikatı yapmışlardır.

b) Danimarka kuzeyindeki Skagen dolayları ile Norveç kuzeyindeki Finnmark, Bjornoya, Jan Mayen, İzlanda, Farö adaları ve Şetland adaları dolaylarında yığınak yapan 100 kadar Sovyet gemisi, bütün İskandinavya'yı abluka altına almışlardır.

c) Bir büyük füze - atar kruvazör etrafında örgütlenmiş ayrı bir savaş grubu, Norveç Denizi ile Barents Denizi'nin sürekli olarak taramış, gene bir ağır füze-atar kruvazör etrafında örgütlenmiş bir diğer hücum grubu Baltık'tan Atlantik'e açılmıştır. Kuzey Atlantik'te, sürekli devriye gezen 26 Sovyet nükleer füze-atar denizaltısı için muazzam bir yüzer-üs kurulmuştur.

d) Norveç Denizi ile Baltık'tan açılan hücum grupları ve «denizaltı imha» grupları, Atlantik ortasında, Kuba'daki Sovyet üslerinden yola çıkan grupla buluşmuşlar, Orta Atlantik alanını hakimiyet altına almanın provasını yapmışlardır.

e) Akdeniz'deki Sovyet filosu, 2 füze-atar kruvazör, 2 füze-atar denizaltı ve 20 kadar çeşitli gemiyle, ilk defa Sardunya ve Korsika adalarıyla İtalya arasındaki dar deniz alanına girmiş, Korsika'yı kuzeyden (İtalya ve Fransa kıyılarından çok yakından) dolaşmış ve Batı Avrupa güney kanadını yoklaya yoklaya Cebelitarık'a yönelmiştir. Bu arada bir grup MiG-25 uçağı Fransa'nın Rho-



Okean 1975 manevraları. Oklar, Sovyet filolarının hareketini göstermektedir.

ne nehri vadisine güneyden girip Lyon şehri civarına kadar uzanmış, bu noktada Fransız avcı uçakları tarafından geri çevrilmiştir. Olay, Sovyetlerle arayı açmak istemeyen uzlaşmacı Batı Avrupa burjuvazisi tarafından örtbas edilmiştir.

f) Gerek kuzey ve gerekse güney denizlerindeki manevralar sırasında, son sistem Sovyet bombardıman uçakları Sovyet filolarının üstünde ve ilerisinde uçmuşlar, 100 kilometre menzilli havadan - denize füzeleriyle ABD uçak gemilerini imha etmenin provasını yapmışlardır.

g) Güney denizlerinde ise, Cebelitarık'tan Atlantik'e açılan bir kısım Sovyet gemileri Gine açıklarına inerken, Aden, Sokotra Adası ve Berbera'daki üslerinden denize açılan Sovyet filoları ise iki yönde hareket etmişlerdir. Bir kısmı, Afrika'nın doğu kıyılarında kuzey - güney doğrultusunda devriye gezmişler, diğer bölümü ise Hint Okyanusu'nun kuzey kesimlerinde doğu-batı doğrultusunda hareket ederek, Basra körfezin-

den dört bir yana dağılan tanker hatlarını kesecek şekilde mevzilenmişlerdir. Hint Okyanusundaki Sovyet filoları, Rusya'dan kalkıp Hindistan üzerinden uçarak güneye inen uzun menzilli Sovyet bombardıman uçaklarıyla da buluşmuşlardır.

h) Okean 1975 manevraları sırasında, Sovyet ordusunun en seçkin vurucu gücü sayılan 17. paraşütçü tümeni de cephe gerisinden Doğu Almanya'daki ileri mevzilere nakledilmiş ve manevralara sona erdiğinde Doğu Almanya'yı terketmemiştir.

Okean 1975 manevralarının, esas olarak Batı Avrupa'yı kuşatma hareketinin provası olduğu görülmektedir. Bütün bu faaliyetler, bugünkü Sovyetler Birliği'nin askeri gücüne dayanarak dünya hakimiyeti peşinde koşan emperyalist bir süper devlet olduğunun güçlü kanıtlarını teşkil etmektedir.

Savaş tehlikesi ve «yumuşama» konusundaki araştırmamıza, gelecek sayılarımızda devam edeceğiz.

BU AY OKUYACAĞIMIZ KİTAP

Lenin: Sosyalizm ve Savaş

Bütün okuyucularımızı, Lenin'in «Sosyalizm ve Savaş» kitabını:

— Emperyalizm ile çeşitli türden savaşlar arasındaki ilişki,

— Marksistlerin çeşitli türden savaşlara karşı farklı tutumları,

— Bugün dünyanın içinde bulunduğu durum,

— İki süper devlet arasında gitgide şiddetlenen hegemonya mücadelesinin doğurduğu savaş tehlikesi açısından okuyup incelemeye, tartışmaya ve çıkardıkları sonuçları dergimize yollamaya çağırıyoruz.

«Sosyalizm ve Savaş» kitabının özü, Lenin'in emperyalizm teorisine yakından ilgilidir. «Emperyalizm: Kapitalizmin En Yüksek Aşaması» kitabından çıkan sonuçların incelenmesine, önümüzdeki sayılarımızda devam edeceğiz.

DÜZELTME

Geçen sayımızda, 8-9. sayfalarda yer alan «Dünya Barışını Kim Tehdit Ediyor?» yazısının 2. sütununda, «Nükleer Savaş Hazırlığı» bölümünde, 8 satırlık bir bölüm montaj hatası sonucu düşmüştür. Dergimizde boş olarak çıkan bölümün aslı şöyledir:

«Sovyetler Birliği, özellikle en çok sözünü ettiği «nükleer silahsızlanma»nın tam tersini yapmakta, nükleer silahları geliştirmeye ve bu alanda üstünlük sağlamaya çok büyük önem vermektedir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, Sovyet generalleri, «HER TÜRLÜ silahla yürütülecek bir savaşa» hazırlandıklarını söylüyorlar...»

Öte yandan, aynı yazıda, 4. sütunda, Sovyetlerin 1968'de 7, 1975'te ise 50'nin üstünde «nükleer denizaltı»ya sahip oldukları belirtilmektedir. Burada söz konusu olan, sadece nükleer füze-atar denizaltıdır. Sovyetlerin toplam nükleer denizaltı sayısı, 90'ın üzerindedir.

Düzeltilir, okuyucularımızdan özür dileriz.

Ceyhan'ın Sarıbahçe köylüleri kök sökerek kazandıkları toprakları ağalara bırakmayacak

17-18 Aralık gecesi, Ceyhan'ın Sarıbahçe köylülerinin iki senedir ettikleri toprakları ellerinden almak isteyen Hacı Andırın isimli ağa köye silahlı bir saldırı tertipledi. Ağa, gece kanalın üstüne mevzilendirildiği kiralık adamlarıyla köyü kurşun yağmuruna tuttu, tarlaya soktuğu traktörlerle köylünün ektiği buğdayı sürdüdü. Ağa, adamlarını mevzilendirmek için köylülerin tarlada olmadıkları bir zamanı seçmişti. Köylüler olayı haber alınca hemen tarlalara koşular, ağanın adamlarının silahlı saldırısına rağmen, traktörlerin yanına kadar giderek, ağanın buğdayları sürmesini engellemeye çalıştılar. Bu mücadeleden sonra, köylüler topraklarını tekrar ele geçirdiler ve ağanın saldırısına karşı nöbet tutarak topraklarını beklemeye başladılar.

Sarıbahçe köylüleri, 20 senedir Andırınların gaspettikleri hazine arazisinin 250 dönüm kadarını geçen yıl sürmüş ve ekmişlerdi. Bu yıl sürme ve ekme işi için civar köylerden ve Ceyhan'dan bir çok kişi yardıma gelmiş, köylüler için traktör ve tohumluk sağlamışlardı. Köylülerin birlik içinde çalıştıklarını gören Andırınlar tehditler savurmuş ve toprakları ekirmeyeceklerini söylemişlerdi. Ağanın bu tehditlerine karşı köylüler, gece gündüz beklemiş ve toprakları ekme yi başarmışlardı. Ağa, toprakların ekilmesi üzerine köye haberler yollamış, bir yandan baklava börek sunarken bir yandan da aba altından sopa göstermişti. Köylüler satın almaya çalışmış, hatta bir tanesine Murat araba almayı bile vaad etmişti. Bu teklifin reddedilmesi üzerine köylüyü tehdit etmişler, dövceklerini söylemişlerdi. Köylüler yıldırım ağalar, son saldırıyı düzenlemişlerdir. Ancak saldırı köylülerin yiğitçe karşı koymasıyla sonuçlanmış ve köylüler arasındaki birliği, mücadele ruhunu kuvvetlendirmişlerdir.

Sarıbahçe köylülerinin mücadelesiyle ilgili olarak, Toprak-İş sendikası yöneticileri şu açıklamayı yapmışlardır: «Sarıbahçe köylülerinin haklı mücadelesini destekliyoruz. Bu mücadele diğer köylülere örnek olacaktır. Yoksul köylüler ağaların yanında iş bulamıyor. Bu sene beyaz sinek yüzünden, Ceyhan'daki arazilerin dörtte üçüne pamuk yerine buğday ekildi. Bu yüzden köylüler boğaz tokluna çalıştıkları işleri dahi bulamayacaklardır. Köylüler açlık ve işsizlik tehdidiyle karşı karşıyadırlar. Bu du-



rum onlara köylülerin gerçek kurtuluş yolunu, topraklarına sahip çıkma yolunu göstermektedir. Yoksul köylüler de bu yoldan ilerlemektedir. Bütün halkımızı, açlık, işsizlik ve ağaların silahlı saldırı tehlikesiyle karşı karşıya bulunan Sarıbahçe köylülerini desteklemeye çağırıyoruz. Köylülerin haklı mücadelesini desteklemeye çağırıyoruz. Ağalar toprakları tekrar sürmek ve köylülerin buğdaylarını yok etmek isteyebilirler. Bu yüzden köye tekrar saldırabilirler. Ağaların bu saldırısını durdurmak için bütün halkımız, Türkiye'nin her yanında ağaların köylülere karşı giriştikleri kanlı tertiplere karşı çıkmalıdır. Köylüler eninde sonunda, kök sökerek açtıkları, uğruna gözlerini, oğullarını kaybettikleri topraklarını kazanacaklardır.»

SARIBAHÇE KÖYLÜLERİ DİYOR Kİ: «DEVLETİN PARMAKLARI, AĞALARIN DEĞİL, FAKİRİN GÖZÜNÜ OYUYOR.»

«Topraklar bizimdir» diyen Sarıbahçe köylülerinin büyük çoğunluğu topraksızdır. 120 hanelik köyde 50 hane tamamen topraksız, 50 hanenin ise 10-30 dönüm arasında toprağı var. Köyün etrafı ise senelerdir ağaların işgal ettiği hazine arazileri, büyük çiftlikler ve devlet çiftliği ile çevrilidir. Köylüler bu çiftlikleri göstererek «ağa topraklarının ortasında kaldık, boğuluyoruz» diyorlar.

Köyün hemen yanında köylüler arasında Köröküzlü di-

ye tanınan, Andırınların işgal ettikleri 5000 dönümlük hazine arazisi uzanıyor. Köylüler Andırınların gasp ettikleri bu arazinin kanalın köy tarafında kalan 225 dönümünü ekebiliyorlar. Andırınlar bu araziye 25 senedir ekip biçiyorlar. Hazine Andırınları bu topraklardan attırmak için mahkemeye başvurmuş, ancak ağalar bakanlıkta işlerini ayarlayarak davayı durdurmuşlar.

Köylüler «25 sene önce köyde muhtar, topraklar için dava açmak istedi. O zaman bu işi iki kişi takip ediyordu. Köylüye baskı yaptılar, mücadeleyi kırdılar. Ama şimdi başka, Azimliyiz, toprakları alacağız» diyorlar.

Kanalın üstündeki tümseğin üzerine çıkan bir köylü şöyle diyordu: «Andırınların hududunda Muzaffer beyin çiftliği başlar. 11 000 dönüm. Camızağılı köyünün yanında. Hani Orhan Kemal'in 'Hanımın Çiftliği' diye anlattığı yer var ya, orası işte. Şurda Çatalhöyük köyünün orada Ekenlerin çiftliği. 4 000 dönüm. Geçen senelerde köylüler bu topraklara girdiler. Abdürrezzak Eken Ceyhan'dan kiraladığı adamlarıyla köylüye mermi sıktı. Ciple saldırarak dört köylüyü ezdi. Topraklar şimdi Filit Eken'in elinde. Çukurkamış hududunda Özsirkintililerin çiftliği var. 30 000 dönüm. 10 000 dönümünü devlet çiftliğinden gaspettiler, sürüyorlar. Köyün güneyi ise Türkiye'nin ikinci büyüklükteki devlet çiftliği ile çevrili. Şurada da Orhan Çelik'in çiftliği var. 4 000 dönüm. Hakim Şadi Çelik'in oğlu. Boğulduk, boğulduk artık.»

Bir köylü söze karışıyor: «Akdam köylüleri 1971'de Bo-

ran'ların topraklarına daldılar. 2 000 dönümünü aldılar. Geriye kalan 1 000 dönümü de davalı.»

Köyde konuştuğumuz tek gözü kör bir yaşlı nine, «Gözümü bu çiftliklerde bıraktım. Kocam, oğullarım, ben senelerdir bu çiftliklerde çalıştık. Yeter artık. Biraz da köylü yaşayacak» diyerek söze başladı. Sözüne şöyle devam etti: «Buraya yerleştirmiş zaman Anavarza kafesi ve Kozan'ın oralara kadar her yer ormandı, sazlık ve ottu. Biz 4-5 hane idik. Ormandan kök söker, Hug'dan evlerde otururduk. Andırın oğulları kışın buraya gelir, deve ve sığırlarını yayarlardı. Sonra duyduk kı otlak diye 300 dönümlük bir arazi için koçan çıkartmışlar. Bu arazi şimdi ektiler yerler değildi. Daha sonra ormanlar yandı. 2 ay büyük yangın oldu. Kıvılcıkları evlerimizin üstüne düştü. Andırın oğlu, köylü ile, sökülen köklerin köylüye, toprağın kendisine kalması için anlaştı. Gözümüz o zaman kapalıydı. Toprağı Andırınlar oturdu. Köylüler çalıştılar, kök söktüler. Andırın, hakim Şadi Çelik'le anlaştı. Ona hisse verdi. Andırınlar ve Çelikler topraklar üzerinde çiftlik kurdular. Hala da saltanatları devam ediyor. Andırınların başka köylerde de toprakları var.»

Ağaların saltanatı toprakla bitmiyor. Ceyhan'da da devam ediyor. Andırınlar ve Özsirkintiler aynı zamanda pamuk tüccarı. Biraz toprağı olan köylünün ürettiği pamuğa da yok pahasına bunlar el koyuyorlar. Köylüler pamuklarını Çukobirlik'e satamıyorlar. Çukobirlik önünde günlerce beklemeye, traktör ve romork kirası ödemeye köylülerin gücü yok. Bu durum karşısında pamuğunu

tüccara satmak zorunda kalıyor. Bu ağalar, tefecilik de yapıyorlar. Köylü sıkışınca, «pamukluk» diye mecburen bunlardan faizle para alıyor. Böylece tüccar köylünün ürününü çok önceden, ucuz fiatla satın almış oluyor. Ağalar, tarım ilaçlarını karaborsada çok yüksek fiatlarla satıyorlar. Böylece köylüler her attıkları adımda ağalara borçlanıyor, yoksullukları ve acıları her geçen gün biraz daha artıyor.

95 000 dönümlük araziye kaplayan Devlet çiftliği ise, köylüler için başka bir dert kaynağı. Köylüler burada iş bulamıyorlar, 175 kişinin çalıştığı çiftlikte işçilerden sadece bir tanesi Sarıbahçeli. Civar köyler için de durum pek farklı değil.

Bir köylü çiftliği şöyle anlatıyor: «Burası eskiden padişah Vahdettin'in çiftliği imiş. O zaman çiftlikte düzen neydiyse, bugün de o düzen aynen mevcuttur. Müdürler, beyler çiftlik içinde paytonla sefa yaparlardı. Devlet arabaları her işleri için emirlerindedir. Yerler, içerler, yumurtayı 10 kuruşa, tereyağını 15 liraya alırlar. Toprakların ancak yarısı ekilir. Çoğunda hasat tarlada kalır ve çürür. Başaktan, pamuktan, saptan yoksun halk bundan da faydalanamaz. Çalışan işçiler izin bile alamaz. 8 senedir çalışan bir işçi var hala kadrosuz. Geçen senelerde sap çekme meselesinden bekçiler iki köylüyü vurdu. 1971'de kuraklık olmuştu. Köylü sap, saman sıkıntısı çekiyordu. Mercimek köyü tam çiftliğin içinde. Köylüler Çiftlik Müdürüne baş vurarak sap istiyorlar. Çiftlik Müdürü, 'sapları köylünün daha sıkışık olduğu Diyarbakır, Urfa'ya göndeceğiz' diyor. Sonranda saptaların Tarsuslu iki ağaya verildiğini, onların da saman yapıp sattığını duyduk. Çiftlik her yıl zarar gösteriyor. 1973'de yeni müdür 3 milyon lira kâr gösterdi, ertesi sene nakil oldu. İşte bir yanda toprak beyleri, bir yanda devlet beyleri. Vaktiyle köylüler, topraksızlık canlarına tak edip çiftlikten tarla isteyince, İnönü 'Devletin malına göz dikenlerin gözlerini oyarım' demiş. Ama Özsirkintiler devlet çiftliğinden 10 000 dönümü gasp edince onlara kimse bir şey demedi. Parmakları ağaların değil, fakirin gözünü oyuyor.»

Topraksızlığın yanında, ağalar Sarıbahçe köylülerine iş de vermiyorlar. Dışardan işçi getirtmek onlar için çok daha kârlı oluyor. Köylüler ise ancak 35 liraya kazama işi, 70 liraya da sulama işi bulabiliyorlar. Köylüler bu işlerde açacağına çalıştıklarını söylediler. Köylülerin toprak talebini ve bunun için mücadelemeye azimli olduklarını gören ağalar, köylülere iş vermeyerek onları ezmeye ve tam bir köle haline getirmeye çalışıyorlar. Ama planları boşa çıkıyor. Köylüler, eninde sonunda ordan gideceklerin kendileri değil, ağalar olduğunu söylüyorlar.

Kitlelerin öğretmeni olmadan önce, öğrencisi olun



HALK POSTASI

TASAŞ İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ

Bizler İstanbul'da Türk Ambalaj Sanayiinde çalışıyoruz. Fabrikamızda 1000 kişinin üzerinde işçi çalışmaktadır. Fakat bu işçilerin ancak 400 kadarı kadroludur. Diğer işçiler, işe girdikleri ilk gün patron tarafından kendilerine imzalatılan ve içinde ne yazılı olduğunu bilmedikleri bir kağıt parçasıyla birkaç ay çalıştırılıp kapı dışarı edilmektedirler. Bu işçiler, hiç bir zaman asgari ücretin üstünde para alamıyorlar. Halbuki kanunlara göre bir ay çalışan bir işçi devamlı işçi sayılıyor. Patron kanun tanımadığını hergün yaptıklarıyla ispatlıyor ve bundan çekinmiyor da. Bunun yanında yüzüne devrimci maskesi geçirmiş Maden-İş yöneticileri de ona seyirci kalarak büyük bir rahatlık içinde dilediğini yapmasına yardım etmiş oluyorlar. İş yerimizdeki baş temsilci patron uşağı atölye şefi İbrahim'dir. Bütün temsilciler muhasebe bürosundandır ve ustalardır. Bunlar patronla anlaşarak onun yeni işçileri asgari ücret üzerinden çalıştırmasına ve milyonlarca milyon katmasına hizmet etmekte, bir taraftan da kadrolu işçiler üzerinde ağır bir baskı uygulamasına yardım etmektedirler.

Servis arabaları veya yol ücreti yoktur. Yeni giren işçilere iş elbisesi verilmez, işçiler posta posta işten atılmaktadır. Geçenlerde de 18 arkadaşımızı atarak bu oyunu tekrarlamaya çalışan pat-

ron ve onun hizmetkârı Müdür Pınar'a karşı koyduk. Kadrosuz işçiler aramızda birlik sağlayarak direnişe geçtik. Patronun çağrısı üzerine gelen polis, bizi Kartal polis karakoluna götürerek kadın erkek demeden copladı, hakaret etti. Nezarete attıkları arkadaşlarımızı onlara terk etmedik, mücadele ederek arkadaşlarımızı ellerinden çıkartıp öyle geldik. Polisin bu yaptıklarından sonra daha büyük bir kinle direnişimizi sürdürdük. Patron bu defa çareyi sendika temsilcilerini yanımıza yollamakta buldu. Fakat gene direnişimizi kıramadı. Bir arkadaşımız gerçekten devrimci iseler, işçiden yana iseler neden yıllardır devam edegelen bu duruma kendilerinin ve Maden-İş'in göz yumduklarını sordu, cevap veremez durumda kaldılar. Neden 600'ü aşkın yeni işçinin sendikaya kaydedilmedikleri soruldu...

Daha sonra içerde çalışan vardiya da işi bırakıp bize katıldı, sadece kadrosuz işçiler kaldı dışımızda. Onlarla bir türlü bağ kuramadık. Bu nedenle de bize yardımcı leri ise bu konuda, sendikacı olmadığımız için bize yardımcı olamayacaklarını söylediler. Hem işçilerin sendikaya kaydolmalarını önlemeye çalışan patrona yardımcı olmak, hem de sendikası oldukları için işçilere yardım etmemek. İşte Maden-İş yöneticilerinin sarı ve sahtekar yüzü.

Sonunda iş elbiselerinin verilmesi, işçilerin ihbar tazminatlarının ödenmesi, yeni işçilerin kadroya alınması için çalışılacağı sözünün verilmesi üzerine iş başı yaptık.

Bir işçi

MÜTEAHHİTLER BİZİ BEDAVA ÇALIŞTIRIYOR

Ben, Tunceli'nin Kocalar Köyündenim. Dergimiz Halkın Sesi'ne derdimizi anlatmak istiyorum:

Köyümüz yetmiş hanedir.

Bazılarımızın toprağı hiç yok, büyük bir çoğunluğun ise, toprakları kendine yetmiyor. Geçimimizi sağlayabilmek için yazları ya şehirlere gider inşaatlarda çalışırız, ya da köylerdeki su kanalı, okul, köprü inşaatlarında çalışırız. Sendikamız yok, belli bir ücretimiz yok, iş güvenliğimiz yoktur. Kaç liraya çalıştığımızı çoğu zaman işe başladıktan çok sonra öğrenebiliyoruz. Bütün bunlara ne de olsa şimdiye kadar dayanabildik. Fakat başımıza musallat olan şu müteahhitlerin kahri artık çekilecek gibi değil.

Bu yaz köyümüzde bir su kanalı inşaatı vardı. Uzaklara gidip çalışacağımıza kapımızın önündeki bu işte çalışırız, daha iyi olur dedik. İş, Adalet Partili bir müteahhidin. Başka bir çok yerde de inşaatları varmış. Hesabımızı görmesi gerektiği zaman hep bizi oyaladı. Bir keresinde işi bıraktık, paramız ödenmediği taktirde çalışmayız ve kimseyi de bu inşaatta çalıştırmayız, dedik. Müteahhit bunun üzerine namus ve şeref sözü vererek bir gün sonra paramızı vereceğini söyledi. Fakat bu defa kendi de ortalıkta görünmez oldu. Kalkıp arkasından şehre gittik. Orda sekiz gün kalıp bir sürü masraf yaptık. Müteahhit paramızı ödeyecekmiş gibi bir tavır takındı. Gene de bazılarımızın parasını verdi. Mesela ben 33 gün çalıştığım halde dokuz günün parasını alabildim. Kahvede kendisine yüksek sesle hakaret ettim. Hiç utanmadı, alırdırmadı bile.

Bunun hesabını soracağıımız yer yok. Devlet bu adam gibilerinin devleti. Ona sırtını dayamış, yüzbinlerce liralık iş almışlar. Bir arkadaşımıza sekiz gün çalıştırıp dört günlük para veriyor. Başka birinin dokuz yüz liralık yövmiyesi yerine üçyüz lira veriyor. Üstelik bütün bunlar yetmiyormuş gibi yolunu

kesmişiz- diye bir de bizi karakola şikayet etti.

Birleşemedik. Böyle bir durumda normal olan da tabii onun hakkımızı vermemesidir. Eğer birleşip başına bir yumruk gibi inseydik, yapmazdı. Hatayı kendimizde arıyoruz, fakat onu rahat bırakmayacağımızı ve hakkımızı mutlaka alacağımızı da onun düşünmesini istiyoruz.

KANALDA ÇALIŞAN İŞÇİLER ADINA
Hüseyin Şev

KÜÇÜK İŞYERLERİNDE ÇALIŞAN İŞÇİLER EN AĞIR BASKILAR ALTINDADIRLAR

Konya organize sanayi bölgesinde, küçük iş yerlerinde çalışan işçiler ağır baskı altında tutulmaktadırlar. İşyer-

lerinin dağınık olması yüzünden örgütlenme olanığı bulamayan işçilere patronlar zulmetmektedir. Bilhassa plastik mamuller imalinde çalışan işçiler 600-800 lira kar şığında çalıştırılmakta, işyerleri bodrum katlarında olduğu için hayatları sürekli tehlike içinde kalmaktadır. Mevsimin kış olmasına rağmen patron soba kurdurtmamakta, soğuktan hastalanan işçilerin ücretlerini kesmektedir.

Son olarak Palas Plastikleri sahibi Mustafa Şimşek ile ortağı Hasan Palas, haklarını aradıkları için iki işçiyi işten atmışlardır. Buna karşılık işçiler, sonuna kadar mücadeleye edebileceklerini söylemektedirler.

KONYA'DAN
İŞÇİ ZEKİ SÜTCÜ

BULGAR REVİZYONİSTLERİ DEVRİMCİ DÜŞÜNCEYE DÜŞMANDIR

Bizler çocuğuna bir ayakkabı, okula giderken defter kalem alabilmek için Almanya'ya gelmiş işçileriz. Yurdunda iş bulamayıp, yadellere milyonlar kadar sürülmüşüz. Bize kontrat imzalatırken sanki anlattıkları cennetti. Buraya gelince ne oldu? Derme çatma barakalar, izbe, rutubetli, gün ışığı görmeyen evler. Fabrikalarda en ağır işler ne idiye bizi o işlere koştular. Günlük derecede düşük ücretlerle kanımızı emdiler Ford, Volkswagen, Opel, Mercedes gibi otomobil fabrikalarının bantlarında İtalyan, İspanyol, Portekiz, Yunan ve Türk işçileri ömür tükettik.

Sizlere Almanya'ya giderken başımdan geçen bir olayı anlatmak istiyorum.

21 Nisan 1975 günü öğleden sonra saat 5'de Bulgar gümrüğüne girdik. Gümrük işlemlerinin tamamlanıp tamamlanmadığını, gümrük memuru olan bir kıza sordum. Kız da Türkçe biliyormuş, bana «Tamam geçebilirsiniz, fakat gelirken bana üzerinde kadın resmi olan bir duvar halısı getir» dedi. O zaman elimde olmadan, «Utanmadan istediğin şeye bak! Biz Almanya'da ne şartlar altında, ne baskılara maruz kalarak çalışıyoruz» dedim. Diğer memurlar tartışmamızı duyup, yanımıza geldiler ve bana «Ne oluyor? Burada kavga mı çıkartacaksınız?» dediler. Bazıları da «Tutun atın içeri», «Türk polisine verin» diyorlardı. Bazılarının ise «Bu Türk anarşistidir diye eline bir kağıt yazın, Türk polisine teslim edin, Türkiye aleyhine propaganda yapıyor» dediklerini duydum.

Bundan sonra gümrük müdürü geldi ve arabamın aranmasını söyledi. İfademin alınmasını istedi. Arabayı aramaya başladılar, bana da 10 metre ileri gidip durmamı söylediler, «sakın kıpırdayım deme» dediler. Arabada 150 kadar Marks'ın, Engels'in, Lenin'in, Mao'nun kitapları ve birkaç tane de revizyonistlerin posta kutuma bıraktıkları dergilerden vardı. Faşistler tarafından öldürülen Neşet Daniş'in mahkemesinde elde ettiğimiz çok önemli evraklar vardı. Revizyonistlerin Atılım, Yeni Çağ dergileri hariç bütün kitaplarına el koydular. Bana «Sen Maocusun. Bu kitaplar Maocu kitaplardır. Şunlar iyi kitaplardır» deyip, Atılım ve Yeni Çağ dergilerini gösterdiler. Ben ise «Ben vatanımın, halkın bağımsızlığı için çalışıyorum. Ben sosyal-emperyalist değilim» dedim. Kitaplarımı bütün ısrarıma rağmen alıkoydular. Üzerimi son derece dikkatle aradılar. KPD ve KPD/ML enternasyonal dayanışma üye kartını da aldılar. İsmimi ve adresi not ettiler. Revizyonist dergileri ve Marks, Engels'in kitaplarını verdiler. Sonra Marks ve Engels'in kitaplarını da geri aldılar. «Sizler belki bunu kafanıza göre yazmışınızdır. Gerçek Marks ve Engels olmayabilir. İnceleyeceğiz» dediler. Sonra adresime postalayacaklarını söyledikleri halde bunu da yapmadılar. Marks ve Engels'den korktuklarını gizlemeyip, kimlere hizmet ettiklerini belli ettiler. Bana sosyal-faşistlerin dergilerini paket yapıp verdiler. Ve «Eğer gümrükte Türk polisi sorarsa, Bulgar polisi kontrol etti deyin» dediler. Bu ne demektir? Bulgar sosyal-faşistleri ile Türk faşistlerinin beraber çalıştıklarının en büyük delilidir. Ben ise dergileri kabul etmeyip geri verdim.

K. Öztürk
Kassel-B.Almanya

HALKIN SESİ

HAFTALIK DERGI

- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md. FIKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri Çatalçeşme Sok. 46/11 Çağaloğlu - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad. P.K. 1112, Sirkeci - İst.
- Baskı: ARZUM TİC. MAT.
- Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı Aylık 85 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
- İlan şartları: Santimi 30 TL. Yayın İlanı: Çerçevesi 100 TL.
- İstanbul Dağıtım: FUAT BÜTE
- Türkiye dağıtım: Sabri Özakar

BÜTÜN GENÇLİK, İŞÇİLERLE, KÖYLÜLERLE, MİLYONLARCA HALKLA BİRLEŞİN

NE AMERİKA
NE RUSYA
BAĞIMSIZ
DEMOKRATİK
TÜRKİYE

GENÇLİK YILDIZI

GENÇLİĞİN DEVRİMCİ YAYIN ORGANI

FİYAT: 200 krs

3. Sayı ÇIKTI

Halkımız İsmet Yücel'in katillerinden hesap soracak

Dergimizin önceki sayılarında, Ulukışlalı devrimci arkadaşımız İsmet Yücel'in faşistler tarafından şehit edildiği haberini vermiştik. İsmet'in katillerinden bir kısmı hâlâ ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar. Katillerden Bekir Yavuz, Şih Ömer Mutlu, Ercan Soysal ve İsmet Bozok serbest bırakılmış, savcılık iki şahit hakkında tutuklama kararı vermiştir.

Arkadaşlarımız; İsmet Yücel'in ağabeyi, kardeşi ve Ulukışlalı devrimcilerle konuştular. İsmet'in ağabeyi Taçettin Yücel, arkadaşımızın hayatını ve şehit edilmesini şöyle anlattı:

«1945 yılında Ulukışla Kölsüz köyünde doğan İsmet, emekçi, yoksul bir ailenin çocuğuydu. İlköğrenimini çeşitli zorluklar içinde tamamladı. Kendisi de ailesi gibi bir emekçiydi. İşçi olarak girdiği Adana Pepsi Kola fabrikası ve daha sonra Efes Pilsen ba yiliğinde kendisini bütün emekçilere sevdirdi.

«İsmet Yücel, bütün hayatı boyunca haksızlıklara, baskıya karşı çıktı. Bunun içindir ki Ulukışla'daki gericiler, İsmet'e sürekli olarak çeşitli şekillerde oyunlar tezgahladılar. Bunun bir sonucu olarak da baskı yaparak Adana'daki işinden atılmasına yol açtılar.

«Bir süre işsiz gezen kardeşim, borç harç içinde bir araba aldı. Şöförlük yaparak Ulukışla'da ekmek parasını kazanmaya çalıştı. İsmet, kendisini Ulukışla halkına ve çevresine dürüstlüğü ve çalışkanlığıyla sevdirdi. Ve kendi kurtuluşunun ancak halkın kurtuluşuyla olacağını kavradı. Bu yolda bütün gücüyle çalıştı. Yoksul köylüleri kazanmak için köy köy bıkmadan dolaştı. Onları mücadele saflarına kazanmak için büyük çabalar gösterdi. İsmet, bu mücadelenin bir çok zorluğuna göğüs gerdi. Bu yolda hiç bir fedakarlıktan kaçınmıyordu. Gerekli zaman kazandığı üç beş kuru-

şu halkın davasına verirdi. İsmet'in fedakarca çalışması gericileri rahatsız etti.

İsmet bir iki defa bana, daha önceki emniyet amirinin 'seni bu memleketten atıracam' dediğini söylemişti. İsmet, son zamanlarda toprak ağalarının, tefecilerin, gericilerin kendisini öldüreceklerini söylüyordu. Fakat buna rağmen mücadeleden yılmadı.

«İsmet, Kasım ayının 1. günü akşam Kölsüz köyüne geldi. Birlikte, ilerici halkın oturduğu kahveye gittik. Köyde gerici ve faşistlerin kahvesi ayrıdır. Gericilerin kahvesi,

herşeyi planladıktan sonra 1. azayı da alarak yeğeni Nuh Yücel'le birlikte Badak köyüne gidiyor.

«Bu arada katil, bir süre kahvede oturdu. Biz buna şaşırmiştık. O sırada 34 plakalı bir taksi geldi. Bu taksinin içinde MHP'li, Bor'da PTT dağıtıcısı İhsan Boz, Ulukışla'da şöför Hayrettin Yıldız, köy bekçisinin oğlu Yılmaz Tuncel, şöför Bekir Yavuz bulunuyordu. Katil bunlarla konuştuktan sonra kahveye geri döndü. Katil «bu köyde 5-6 Komünist temizleyeceğim.» diyerek diğer kardeşim Metin'e üç el ateş etti ve sonra evine

İSMET DİŞBUDAK'I ANIYORUZ

Filistin ve Türkiye halklarının kardeşliği ve dayanışması uğrunda 30 Aralık 1971 günü Ankara'da İsrail elçiliğinin önünde şehit düşen devrimci kardeşimiz İsmet Dişbudak'ı, ölümünün dördüncü yılında anıyoruz.

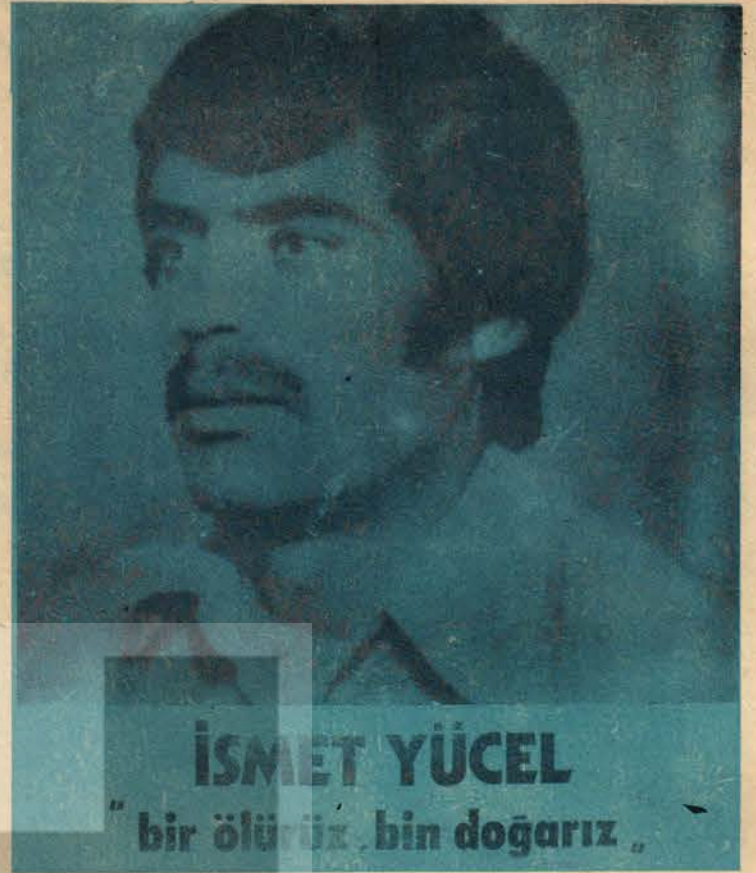


köy idare heyeti 1. azası olan tefeci Hikmet Bozok'unca. Hikmet Bozok, «Burası Türkiye'nin kalbidir. İsteyen gelir istemeyen gelmez» derdi. Ve orayı çeşitli oyunlarla muhtarlığı ele geçiren AP'li Ali Ünsal'la birlikte bir kargah haline getirmişti. Köy halkına ve devrimcilerle karşı bütün oyunlar, bütün düzenbazlıklar burada tezgahlanırdı.

«O gece İsmet'in katili muhtarın yeğeni Abdurrahman Yücel, hiç adeti olmadığı halde bizim oturduğumuz kahveye geldi. Muhtarın ona «bu akşam beş kişiden aşağı gelmeyeceksin» diye emir verdiğini, köyde bütün halk biliyor. Bu sözü Burhan Tuncer'in kahvesinde söylüyor. Muhtar

doğru kaçtı. Katilin cinayet teşebbüsünün sonuca ulaşmaması üzerine, muhtar ve adamları Badak köyünden Kölsüz'a dönmüşler, sonra, sabaha kadar civar ilçelerden MHP'li faşistler köyde toplandı. Sabahleyin dayımın oğlunu, köyden yolcu etmek için İsmet ve Metin'le birlikte üçümüz çıktık.

«Köyün çıkışında arabayla muhtar ve adamları tarafından yolumuzun kesildiğini gördük. Muhtarın yanında Hasan Bozok, Abdurrahman Yücel, Nuh Yücel, Bekir Yavuz, Yılmaz Tuncel, Şih Ömer Mutlu (fedai), Ercan Soysal, köy birinci azası Hikmet Bozok, üçüncü aza Kemal Ünal, köy bekçisi Yılmaz Tuncel, İhsan Boz, Hayrettin



Devrimci arkadaşlarının Ulukışla'da bastırarak bastırarak poster

Yıldız, Necmi Altan, köy İmamı Ahmet Yücel, Hacı Ali Gündüz, Gürcan Sosyal (Muhtarın bacası), Ayşe Yücel (Katilin annesi), Emine Ünsal, Ayşe Yıldız, Menevşe Yıldız, Birinci Azanın karısı Feriha Yıldız, Hatice Tuncel hep birlikte bize saldırdılar. Köyün imamı kardeşim Metin'i tuttu. Muhtar, bana bıçakla saldırdı. Bıçak alınma rastladı. Bir ara yana doğru kaçtığımda, kardeşim İsmet Yücel'in, Bekir Yavuz, Yılmaz Tuncel ve Şih Ömer Mutlu tarafından tutulduğunu, Abdurrahman Yücel'in bir şişi onun vücuduna sepladığını gördüm. Bu arada Muhtar da te bana elinde İsmet'i nişan alıp bekliyordu. Katil, «işimiz bitti» diye bağırdı. Ve hepsi bir anda dağıldılar.

«Kardeşimi Niğde Devlet Hastanesi'ne kaldırdık. Orada 40 dakika kadar yaşadı. Kendine bir ara geldiğinde «Ben halkım için ölüyorum, bossan yerim dolacaktır, üzülmeyin» dedi. Bu onun son sözlüğü oldu.

«Şu anda gericiler ve faşistler olayı örtbas etmeye. İsmet'in adı bir cinayete kurban gittiğini yaymaya çalışmaktadırlar. Bu konuda öyle sine hayasızca, ahlaksızca davranıyorlar ki, MHP'li, «Niğde'nin Sesi» gazetesi benim adıma hiç haberim olmadan yalan beyanlar yazmış

Bunun için kanuni hakkımı sonuna kadar arayacağım. «İsmet sadece bizim değil, bütün işçilerin köylülerin yurtsever halkımızın şehidi ve kardeşidir. Bütün halkımız İsmet'in katillerinden hesap sormaya çağırıyoruz. Yaşasın Halkımız! Yaşasın Emekçiler!»

İsmet arkadaşın kardeşim Metin ise, kendisiyle konuşan arkadaşımıza yapılan cenaze törenini anlattıktan sonra şunları söyledi:

«İsmet, Adana'da yapılan Tam Bağımsız ve Bloksuz Türkiye İçin İncirlik Yürüyüşü'nün bildirimlerini dağıttığı iddiasıyla tutuklanmıştı. Mahkemede şöyle konuştu: «Ben bu bildirimleri dağıtmadım, ama ülkemizin bağımsızlığı, halkımızın kurtuluşu için elime geçse her yerde dağıtırdım. Kardeşim HALKIN SESİ'nin dağıtımını yaparak bu dağıtımdan hiç bir menfaat beklemeden köy köy dolaşırdı. Dağıtımını yaptığı dergide kendi anısının yazılması, devrimcilerin onu unuttuğunu gösteriyor.»

Ulukışla'daki diğer devrimciler ise İsmet için şunları söylediler:

«Halk arasında mütevaziliği ve dürüstlüğü ile tanınırdı. Öyle ki halk ona «Vatandaş İsmet» adını takmıştı.»

«Niğde halkı İsmet'i unutmayacak. O'nun katledilmesi ni protesto için Niğde'de yapılan gösteriye Aksaray'dan, Konya Ereğli'den, Ulukışla'dan, Bor'dan, Kemerhisar'dan, Bahçeli'den, Çukurkuyu'dan, Kızılca'dan yüzlerce kişi katıldı. Niğde'de yürüyüşe katılan Çimento fabrikası işçilerinden 80'i işten atıldı.»

«İsmet'in bir anısını anlatalım. O, Ulukışla Kültür Derneği'nin yönetim kurulu üyesiydi. Derneğe asılan «Yaşasın Dünya Halklarının Bağımsızlık Mücadelesi» pankartı ve Lenin resmi nedeniyle savcı Musa Polat onarı mahkemeye vermişti. İsmet bunları asmanın suç olmadığını savundu.»

«Bildiri dağıtmaktan gözaltına alındığında komiser ona «Siz Rusya'yı istiyorsunuz değil mi? demişti. İsmet, «biz ne Amerika'yı ne Rusya'yı istemiyoruz, yurdumuzun tam bağımsızlığını istiyoruz» diye cevap vermişti. İsmet öldü. Ama, O'nun anısı Ulukışlalı ve bütün Türkiye devrimcilerin ve bütün halkın yüreğinde yaşıyor.»

★ AYDINLIK

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşsin!



Mustafa Suphi, Milli Bağımsızlık Yolunu Gösteriyor

İÇİNDEKİLER

AYDINLIK, «Mustafa Suphi'nin Devrimci Fikriyatı, İki Super Devlet Kuru Mücadele Yolunu Gösteriyor»	1
Millî Bağımsızlık Mücadelesiyle Devrim Hedefi Arasındaki İlişki	
Belçika Marksist-Leninist Komünist Partisi'nin Merkez Organındaki Tartışma	3
İnceleme	
AYDINLIK, «Pazarlık Örneğinde Yan-Feodal Yapı»	10
Sovyet Sosyal-Emperyalizmi	
Sin Fano, «Revizyonizma Karşı Mücadelede Güçlü Bir İdeolojik Silah (Lenin'in «Emperyalizm» kitabı üzerine inceleme)»	16
Peking Review, «Sovyet Emekçi Halkının, Revizyonist KİŞİN Te hakkını Almadığı KİŞİ Durumu»	21
Başkinci, «Sovyet Sosyal-Emperyalizmi, Kendine Bağın Ülkeleri Açınca Yağmurluyor»	24
Çin Halk Cumhuriyeti'nin Dış Siyaseti : Bir Yorum	
Jack Smith, «1970-1971'de Hint-Pakistan Çatışması ve Bengaldey Meselisi»	29
Marksist-Leninist Partiler Halklara Önderlik Ediyor	
Tayland Komünist Partisi 33. Kuruluş Yüzerünümü Kutluyor	34